

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น
ของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี

**FACTORS AFFECTING LOCAL TAX COLLECTION
OF THE OFFICERS OF SUBDISTRICT ADMINISTRATION
ORGANIZATION IN SING BURI AREA**

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการบัญชี

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสิงบุรี

ปีการศึกษา 2554

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสิงบุรี

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น
ของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี

สมฤทัย มานิตย์

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการบัญชี

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2554

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่
องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี

Factors Affecting Local Tax Collection of the Officers of Local
Governments in Sing Buri Area

ชื่อ - นามสกุล

นางสาวสมฤทัย มานิตย์

วิชาเอก

การบัญชี

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปัทมน์ฉัตร อนุรักษ์ถาวร

ปีการศึกษา

2554

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

สัจจิตรา อม

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สัจจิตรา ตูลยาเกษานนท์)

อ. มาน

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุฑาทิพย์ สองเมือง)

ปัทมน์ฉัตร อนุรักษ์ถาวร

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปัทมน์ฉัตร อนุรักษ์ถาวร)

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติการค้นคว้าอิสระฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

ดร. ชนงกรณ์ กุณฑลบุตร

คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

(รองศาสตราจารย์ ดร. ชนงกรณ์ กุณฑลบุตร)

วันที่ 18 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2555

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ	ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี
ชื่อ-นามสกุล	นางสาวสมฤทัย มานิตย์
วิชาเอก	การบัญชี
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปัทมนันต์ อุนริย์ถานนท์
ปีการศึกษา	2554

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี 2) หาแนวทางปรับปรุงและพัฒนาในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่ ให้มีประสิทธิภาพ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ หัวหน้างานจัดเก็บรายได้และเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ ที่ปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 6 อำเภอ มีจำนวน 34 แห่ง รวมจำนวน 68 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นหัวหน้างานจัดเก็บรายได้ และพนักงานจัดเก็บรายได้ ส่วนใหญ่เป็นหญิง มีอายุระหว่าง 45 - 50 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จบสาขาวิชาการบัญชี และมีประสบการณ์การทำงานด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นมากกว่า 3 - 5 ปี ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ภาพรวมทั้ง 5 ด้าน ส่งผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า มีผลกระทบเรียงลำดับจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ปัจจัยด้านความรู้ เกี่ยวกับ กฎ ระเบียบภาษี ส่วนท้องถิ่นของผู้เสียภาษี รองลงมาคือ ปัจจัยด้านเอกสารการยื่นแบบภาษีบำรุงท้องถิ่น ปัจจัยด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น ปัจจัยด้านการบริการและประชาสัมพันธ์ และปัจจัยด้านความรู้ เกี่ยวกับ กฎ ระเบียบภาษีส่วนท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่พนักงาน ตามลำดับ

Independent Study Title	Factors Affecting Local Tax Collection of the Officers of Subdistrict Administration Organization in Sing Buri Area
Name-Surname	Miss Somruthai Manit
Major Subject	Accounting
Independent Study Advisor	Assistant Professor Patamachart Anurakruenon
Academic Year	2011

ABSTRACT

The purposes of this independent study were 1) to study the factors affecting local tax collection of the officers of subdistrict administration organization in Sing Buri Area and 2) to offer guidelines for improving and developing an efficient local tax collection of the officers. The samples consisted of 68 participants who were Revenue Collecting Heads and Revenue Collecting Officers responsible for local tax collection of the 34 subdistrict administration organization in the six districts of Sing Buri. Descriptive statistics used for data analysis were Percentage, Mean, and Standard Deviation.

The results of the study showed that the majority of participants, who were revenue collecting heads and officers, were female with the ages between 45 to 50 years old. The level of education was Bachelor's degree with concentration on accounting, and they had working experience in local tax collection for more than 3 to 5 years. Due to the factors affecting local tax collection of the officers of subdistrict administration organization in Sing Buri, the impacts of the five factors were at medium level. Considering each of the factors, it revealed that knowledge about the local tax rules and regulations of tax payers had the most impact. The follow-on impacts were from the documents submission for local tax, local tax collection, service and public relation, and knowledge about rules/regulations of local tax of the officers, respectively.

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความเมตตากรุณาอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ตูลยาเดชานนท์ ประธานกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปัทมนันต์ อดุรงค์ฐานนท์ กรรมการวิชาเอก และผู้ช่วยศาสตราจารย์จุฑาทิพย์ สองเมือง กรรมการวิชาเอก ที่กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษา ตลอดจนให้ความช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้การค้นคว้าอิสระฉบับนี้มีความสมบูรณ์ ซึ่งผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ประเมินรับรองต้นแบบชิ้นงานวิจัย และให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ในการทำวิจัย ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ที่สละเวลาอันมีค่าตอบข้อสัมภาษณ์อันเป็นผลให้งานวิจัยมีความชัดเจน ครบถ้วนและสามารถนำมาประยุกต์ใช้งานได้จริง และขอขอบคุณหัวหน้างานจัดเก็บรายได้ และเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 34 แห่ง ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจนได้งานที่สมบูรณ์ ขอขอบคุณบุคลากรบัณฑิตวิทยาลัยทุกคนที่เป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือตลอดช่วงเวลาของการศึกษาและทำการวิจัย

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา บ่มเพาะจนผู้ศึกษา สามารถนำเอาหลักการมาประยุกต์ใช้และอ้างอิงในงานวิจัยครั้งนี้

คุณค่าอันพึงมีจากการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ขอมอบเพื่อบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

สมฤทัย มานิตย์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฌ
บทที่.....	1
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	2
1.3 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.4 คำจำกัดความในการวิจัย.....	4
1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1 ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบล.....	6
2.2 ความหมายภาษีอากร.....	10
2.3 ทฤษฎีการภาษีอากร (Tax Incidence Theory)	11
2.4 แนวความคิดเกี่ยวกับหลักการภาษีอากรที่ดี.....	11
2.5 วัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษี.....	12
2.6 แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอากร.....	13
2.7 หลักการการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล.....	14
2.8 หลักการติดต่อสื่อสาร ประชาสัมพันธ์.....	20
2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	23

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	26
31 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	27
32 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	27
33 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	28
34 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	28
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
41 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
42 ผลการวิเคราะห์.....	31
5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	39
51 สรุปผลการวิจัย.....	40
52 การอภิปรายผลการวิจัย.....	42
53 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	45
บรรณานุกรม.....	46
ภาคผนวก.....	48
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	49
ภาคผนวก ข พระราชบัญญัติการจดทะเบียนภาษีบำรุงท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วน.....	55
ประวัติผู้เขียน.....	80

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1.1	รายได้การจัดเก็บภาษีส่วนท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัด สิงห์บุรี.....	2
41	แสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ (N=68).....	31
42	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษี บำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ภาพรวมทั้ง 5 ด้าน.....	33
43	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษี บำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ด้านปัจจัย ด้านความรู้เกี่ยวกับ กฎ ระเบียบภาษีส่วนท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่ พนักงาน.....	34
44	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษี บำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ด้านปัจจัย ด้านความรู้เกี่ยวกับ กฎ ระเบียบภาษีส่วนท้องถิ่นของผู้เสียภาษี.....	35
45	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษี บำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ด้านปัจจัย ด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น.....	36
46	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษี บำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ด้านปัจจัย ด้านเอกสารการยื่นแบบภาษีบำรุงท้องถิ่น.....	37
47	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษี บำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ด้านปัจจัย ด้านการประชาสัมพันธ์.....	38

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1.1	แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 เกิดขึ้นจากการยกฐานะสภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่นมีพื้นที่รับผิดชอบในเขตตำบลที่ไม่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการพัฒนาตำบลในด้านสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 มาตรา. 74 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจและบทบาทในการหารายได้เป็นของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพเพราะว่าองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถจัดเก็บภาษีโดยใช้พระราชบัญญัติต่าง ๆ เช่น พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือน พระราชบัญญัติภาษีป้าย และพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, 2552: 1)

การจัดเก็บภาษีอากรเป็นรายได้หลักของเงินงบประมาณ มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการนำไปดำเนินการพัฒนาส่วนต่าง ๆ ในพื้นที่ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาคน พัฒนาสังคม หรือพัฒนาสิ่งแวดล้อมรูปโภคต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ที่มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น รวมทั้งเกิดความสะดวกสบายแก่การที่จะพัฒนาเป็นไปอย่างเช่นนี้ได้ นั้น องค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องมีรายได้พอเพียงมาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งรายได้จากการจัดเก็บภาษีอากรและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ถือเป็นแหล่งที่มาของรายได้ที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องมีการพัฒนาระบบการจัดเก็บภาษีให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งประสิทธิภาพจากการจัดเก็บภาษีจะเกิดขึ้นได้นั้น จะต้องประกอบไปด้วย ปัจจัยด้านต่าง ๆ เพื่อให้การจัดเก็บภาษีนั้นตรงตามเป้าหมายให้ได้มากที่สุด ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องเร่งปรับปรุงและพัฒนาระบบการจัดเก็บภาษีให้เป็นตามเป้าหมายและครอบคลุมทุกพื้นที่ ซึ่งจะต้องประกอบไปด้วยปัจจัยหลาย ๆ ด้านที่จะส่งผลให้การจัดเก็บภาษีให้มีประสิทธิภาพได้ เช่น ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับ กฎ ระเบียบภาษีบำรุงท้องที่ของเจ้าหน้าที่พนักงาน ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับ กฎระเบียบภาษีส่วนท้องถิ่นของผู้เสียภาษี ปัจจัยด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ ปัจจัยด้านเอกสารการยื่นแบบภาษีบำรุงท้องที่ และปัจจัยด้านการบริการและประชาสัมพันธ์

จากการรวบรวมสถิติของกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นของจังหวัดสิงห์บุรีในปี 2552-2553 มีรายได้จากการเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นที่จัดเก็บดังนี้

ตารางที่ 1.1 รายได้การจัดเก็บภาษีส่วนท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี

เขตอำเภอ	ปี 2552	ปี 2553
องค์การบริหารส่วนตำบล เขตอำเภอเมือง	80,604,279.06	77,215,290.75
องค์การบริหารส่วนตำบล เขตอำเภออินทร์บุรี	63,395,609.38	62,063,863.23
องค์การบริหารส่วนตำบล เขตอำเภอพรหมบุรี	27,065,108.05	26,782,938.05
องค์การบริหารส่วนตำบล เขตอำเภอค่ายบางระจัน	38,039,896.63	37,438,726.35
องค์การบริหารส่วนตำบล เขตอำเภอบางระจัน	31,983,527.94	31,443,838.53
องค์การบริหารส่วนตำบล เขตอำเภอท่าช้าง	12,469,541.25	12,216,425.95
รวม	253,557,962.31	247,161,082.86

ที่มา: (กรมการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสิงห์บุรีปี, 2553: ไม่ปรากฏเลขหน้า)

จากตารางที่ 1 รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ในปีงบประมาณ 2553 มีภาษีที่จัดเก็บเพียง 247,161,082.86 บาท เท่านั้นซึ่งลดลงจาก ปีงบประมาณ 2552 มีภาษีที่จัดเก็บ 253,557,962.31 บาท จากการเปรียบเทียบรายได้ในการจัดเก็บภาษีจะเห็นได้ว่ารายได้มีจำนวนที่ลดลง 6,396,879.45 บาท ถ้าการจัดเก็บรายได้ภาษีมียกจำนวนน้อยลงอาจทำให้งบประมาณในการจัดการบริการสาธารณะแก่ประชาชนได้อย่างไม่ทั่วถึง จากเหตุข้างต้นผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี เพื่อที่จะนำมาปรับปรุงและพัฒนาด้านการจัดเก็บภาษีให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี
2. เพื่อหาแนวทางปรับปรุง และพัฒนาในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่ ให้มีประสิทธิภาพ

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร หัวหน้างานจัดเก็บรายได้และเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ ที่ปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี 6อำเภอ มีจำนวน 34 แห่ง ประกอบด้วย

1. อำเภอเมือง มี 7 องค์การบริหารส่วนตำบล คือ

- อบต.หัวไผ่	- อบต.บางมัญ
- อบต.ต้นโพธิ์	- อบต.จักรสีห์
- อบต.บางกระบือ	- อบต.โพกรวม
- อบต.ม่วงหมุ	

2. อำเภออินทร์บุรี มี 10 องค์การบริหารส่วนตำบล คือ

- อบต.อินทร์บุรี	- อบต.จิวราย
- อบต.ท่างาม	- อบต.โพธิ์ชัย
- อบต.ชีน้ำร้าย	- อบต.ทับยา
- อบต.ทองเอน	- อบต.ประศุก
- อบต.น้ำตาล	- อบต.ห้วยชัน

3. อำเภอพรหมบุรี มี 4 องค์การบริหารส่วนตำบล คือ

- อบต.บ้านเป็ง	- อบต.โรงช้าง
- อบต.พระงาม	- อบต.บ้านหม้อ

4. อำเภอกำแพงพระจัน มี 6 องค์การบริหารส่วนตำบล คือ

- อบต.โพสังโฆ	- อบต.โพทะเล
- อบต.ท่าข้าม	- อบต.หนองกระทุ่ม
- อบต.บางระจัน	- อบต.คอทราย

5. อำเภอบางระจัน มี 5 องค์การบริหารส่วนตำบล คือ

- อบต.ไม้ดัด	- อบต.สระแจง
- อบต.แม่ลา	- อบต.פקทัน
- อบต.บ้านจ่า	

6. อำเภอท่าช้าง มี 2 องค์การบริหารส่วนตำบล คือ

- อบต.วิหารขาว	- อบต.โพประจักษ์

กลุ่มตัวอย่าง องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 34 แห่ง จำนวน 68 คน โดยใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) เนื่องจากประชากรมีลักษณะไม่แตกต่างกัน

ขอบเขตประชากรที่ทำการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ จะศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี โดยแบ่งเป็นปัจจัยด้านความรู้ระเบียบเกี่ยวกับภาษี ส่วนท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่พนักงาน ปัจจัยด้านความรู้ ระเบียบเกี่ยวกับภาษี ส่วนท้องถิ่นของผู้เสียภาษี ปัจจัยด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น ปัจจัยด้านเอกสารการยื่นภาษีบำรุงท้องถิ่น และปัจจัยด้านการบริการและประชาสัมพันธ์

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่

1. หัวหน้างานจัดเก็บรายได้และเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ ที่ปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 34 แห่ง จำนวน 68 คน

1.4 คำจำกัดความในการวิจัย

1. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง หน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่เกิดขึ้นภายใต้นโยบายการกระจายอำนาจการปกครองขึ้นพื้นฐานของรัฐบาล โดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลในด้านต่าง ๆ ตามอำนาจหน้าที่ในเขตตำบลได้ด้วยตนเอง

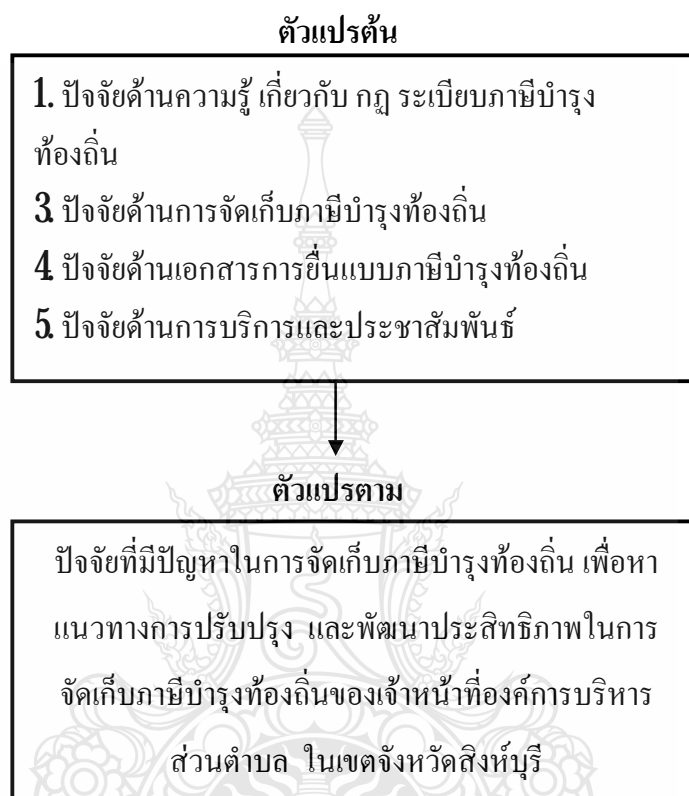
2. ปัจจัย หมายถึง องค์ประกอบที่ส่งผลสำเร็จต่อการจัดเก็บภาษี ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี จากปัจจัยทั้ง 5 คือ ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับ กฎระเบียบภาษี ส่วนท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่พนักงาน ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับ กฎระเบียบภาษี ส่วนท้องถิ่นของผู้เสียภาษี ปัจจัยด้านการจัดเก็บภาษี ปัจจัยด้านเอกสารการยื่นเสียภาษี ส่วนท้องถิ่น และปัจจัยด้านการบริการและประชาสัมพันธ์

3. ภาษีบำรุงท้องถิ่น หมายถึง เงินที่องค์การบริหารส่วนตำบลเรียกเก็บจากประชาชนที่มีทรัพย์สินอยู่ในส่วนท้องถิ่น เพื่อนำไปใช้ในการบำรุง และพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งประกอบไปด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย และภาษีบำรุงท้องถิ่น

4. ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี หมายถึง ความสามารถในการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย และภาษีบำรุงท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ให้บรรลุเป้าหมาย ครอบคลุมให้ได้มากที่สุด

5. **เจ้าหน้าที่** หมายถึง เจ้าหน้าที่ส่วนตำบล เจ้าหน้าที่จ้างตามภารกิจ เจ้าหน้าที่ทั่วไปที่ปฏิบัติหน้าที่ในด้านการจัดเก็บภาษี สังกัดส่วนการคลัง องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี

1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1.1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี
2. ทราบถึงแนวทางปรับปรุงและพัฒนาในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ให้มีประสิทธิภาพ
3. นำไปใช้ในการปฏิบัติงานราชการได้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การค้นคว้าอิสระครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

- 21 ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 22 ความหมายภาษีอากร
- 23 ทฤษฎีภาระภาษีอากร (Tax Incidence Theory)
- 24 แนวความคิดเกี่ยวกับหลักการภาษีอากรที่ดี
- 25 วัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษี
- 26 แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอากร
- 27 หลักการการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 28 หลักการติดต่อสื่อสาร ประชาสัมพันธ์
- 29 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

21 ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบล

การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

กรมการปกครองส่วนท้องถิ่น คู่มือพนักงานส่วนตำบล (2550) กฎหมายกำหนดให้มีคณะกรรมการบริหาร อบต. (ม.58) ประกอบด้วยนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 2 คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย สภาองค์การบริหารส่วนตำบล และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

1. สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนหมู่บ้านละสองคนซึ่งเลือกตั้งขึ้นโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น กรณีที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียงหนึ่งหมู่บ้านให้มีสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหกคน และในกรณีมีเพียงสองหมู่บ้านให้มีสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลหมู่บ้านละสามคน

2 องค์การบริหารส่วนตำบลมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่งคนซึ่งมาจากการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นโดยตรงหรือการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

โครงสร้างองค์กรขององค์การบริหารส่วนตำบล กำหนดให้จัดแบ่งการบริหารงานออกเป็น

1. สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานบริหารทั่วไป งานธุรการ งานพิมพ์ดีด งานการเจ้าหน้าที่ งานสวัสดิการ งานการประชุม งานเกี่ยวกับการตราข้อบังคับตำบล งานนิติการ งานการพาณิชย์ งานรัฐพิธี งานประชาสัมพันธ์ งานจัดทำแผนพัฒนาตำบล งานจัดทำข้อบังคับ งบประมาณประจำปี งานขออนุมัติดำเนินการตามข้อบังคับ งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

2 ส่วนต่าง ๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจะจัดตั้งขึ้นนั้นให้คำนึงถึงภาระกิจหน้าที่และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยอย่างน้อยควรมีโครงสร้างทางการบริหาร ดังนี้

21 ส่วนการคลัง ทำหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน การตรวจเงิน การหักภาษีเงินได้และการนำส่งภาษี งานเกี่ยวกับการตัดโอนเงินเดือน งานขออนุมัติเบิกต่อปี และขอขยายเวลาเบิกจ่าย งานการจัดทำงบแสดงฐานะทางการเงิน งบทรัพย์สิน หนี้สิน งบโครงการ เงินสะสม งานการจัดทำบัญชีทุกประเภท งานทะเบียนคุมเงินรายได้ รายจ่าย งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือได้รับมอบหมาย

22 ส่วนโยธา ทำหน้าที่เกี่ยวกับ งานสำรวจ ออกแบบ เขียนแบบถนน อาคาร สะพาน แหล่งน้ำ ฯลฯ งานการประมาณการค่าใช้จ่ายตามโครงการ งานควบคุมอาคาร งานการก่อสร้าง และซ่อมบำรุงทาง อาคาร สะพาน แหล่งน้ำ งานควบคุมการก่อสร้าง งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

การกำหนดตำแหน่งและกรอบอัตรากำลังของพนักงานและลูกจ้างองค์การบริหารส่วนตำบล

กระทรวงมหาดไทย ในฐานะองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของพนักงานส่วนตำบลตามพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. 2539 ได้กำหนดตำแหน่งพนักงานส่วนตำบลไว้ **21** ตำแหน่ง ดังนี้

- 1.** ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป **3-7**)
- 2.** รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป **3-6**)
- 3.** หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป **3-5**)
- 4.** หัวหน้างานธุรการ (เจ้าพนักงานธุรการ **2-5**)

5. เจ้าหน้าที่ธุรการ ระดับ 1-4
6. เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ระดับ 1-4
7. หัวหน้างานนิติการ (นิติกร 3-5)
8. หัวหน้าส่วนการคลัง (เจ้าหน้าที่บริหารงานการเงินและบัญชี 2-6)
9. หัวหน้างานงบประมาณ (เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี 2-5)
10. หัวหน้างานจัดเก็บรายได้ (เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ 2-5)
11. เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ ระดับ 1-4
12. หัวหน้างานการเงินและบัญชี (เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี 2-5)
13. เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี (เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี 2-5)
14. หัวหน้าส่วนโยธา (เจ้าหน้าที่บริหารงานช่าง 2-6)
15. หัวหน้างานโยธา (วิศวกรโยธา 3-6)
16. นายช่างโยธา ระดับ 2-5
17. ช่างโยธา ระดับ 1-4
18. หัวหน้าส่วนสาธารณสุข (นักบริหารงานสาธารณสุข 3-6)
19. หัวหน้างานสุขาภิบาล (นักวิชาการสุขาภิบาล 3-5)
20. หัวหน้างานป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ (พยาบาลวิชาชีพ 3-5)
21. เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน ระดับ 2-4

กรอบอัตรากำลัง

เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่งมีศักยภาพแตกต่างกัน โดยเฉพาะในเรื่องของรายได้ ฉะนั้นเพื่อให้การกำหนดอัตรากำลังพนักงานส่วนตำบลเหมาะสมกับรายได้และปริมาณงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งสามารถจัดแบ่งชั้นองค์การบริหารส่วนตำบลออกเป็น 5 ชั้น โดยนำเรื่องของรายได้ พื้นที่ และประชากรขององค์การบริหารส่วนตำบลต่างๆ มาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา

ชั้น อบต.	เกณฑ์รายได้	จำนวนพนักงานส่วนตำบล
1	20 ล้านบาทขึ้นไป	21 คน
2	12-20 ล้านบาท	12 คน
3	6-12 ล้านบาท	6 คน
4	3-6 ล้านบาท	4 คน
5	ไม่เกิน 3 ล้านบาท	3 คน

อำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ ขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2542) องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองตามมาตรา 16 ดังนี้

1. พัฒนาด้านทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (มาตรา 66)

2. มีหน้าที่ต้องทำตามมาตรา 67 ดังนี้

- การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้ง
การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

- ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

- ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

- ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

- ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ

- ค้ำครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- บำรุงรักษาศิลปะจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

- ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

3. มีหน้าที่ทำกิจกรรมในเขต อบต. ตามมาตรา 68 ดังนี้

- ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร

- ให้มีและบำรุงไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

- ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ

- ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อน หย่อนใจและสวนสาธารณะ

- ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และกิจการสหกรณ์

- ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว

- บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพ

- การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

- หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของ อบต.

- ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
- กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
- การท่องเที่ยว
- การผังเมือง

2.2 ความหมายภาษีอากร

ภาษีอากรได้มีท่านที่ได้ให้ความหมายของคำว่าภาษีอากรไว้หลายท่านดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 823) ตามพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน ได้กล่าวถึงภาษี คือ เงินที่รัฐบาลหรือท้องถิ่นเรียกเก็บจากบุคคล เพื่อนำมาใช้จ่ายในการบริหาร และพัฒนาประเทศหรือท้องถิ่นให้มีความเจริญรุ่งเรือง

เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสวีธรรม (2546 : 129-130) ได้ให้นิยามของคำว่าภาษีอากรนั้น แบ่งออกได้เป็นสองแนวทาง คือ

1. ภาษี คือ สิ่งที่รัฐบาลได้บังคับเรียกเก็บจากรายกร และนำมาใช้เพื่อประโยชน์ของสังคมส่วนรวม โดยมีได้มีสิ่งตอบแทนโดยตรงให้แก่ผู้เสียภาษี

2. ภาษี คือ เงินที่ได้ หรือ ทรัพยากรที่เคลื่อนย้ายจากภาคเอกชนไปสู่ภาครัฐบาล ยกเว้นการกู้ยืมและการขายสินค้าหรือบริการในราคาทุนของรัฐบาล

กลุ่มนักวิชาการภาษีอากร (2546 :1) ได้ให้ความหมายของภาษีอากร คือ ภาษีอากรอาจแบ่งออกได้เป็น 2 แบบ คือ

1. ภาษีอากร คือ สิ่งที่รัฐบาลบังคับเก็บจากรายกร และนำไปใช้จ่ายในด้านต่างๆ เพื่อประโยชน์ส่วนรวม เพื่อมาพัฒนาประเทศ โดยมีได้เป็นสิ่งตอบแทนโดยตรงแก่ผู้เสียภาษี

2. ภาษีอากร คือ เงินได้ หรือ ทรัพยากรที่เคลื่อนย้ายจากภาคเอกชนไปสู่ภาครัฐบาล แต่ไม่รวมถึงการกู้ยืม หรือขายสินค้า

อรรถพร พจนานุกรณ์ (2546 : 6) ได้ให้ความหมายของคำว่า ภาษีอากร หมายถึง สิ่งที่รัฐบาลบังคับจัดเก็บจากประชาชน เพื่อนำมาใช้ประโยชน์แก่สังคมโดยส่วนรวม โดยผู้เสียภาษีอากรไม่รับประโยชน์ตอบแทนโดยตรง

ดังนั้นพิจารณาความหมายของคำว่าภาษีอากรแล้ว สามารถสรุปความหมายภาษีอากรได้ว่า คือ สิ่งที่รัฐบาลเรียกเก็บจากประชาชนผู้มีรายได้ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์แก่สังคม เพื่อพัฒนาประเทศ เป็นการส่วนรวม โดยผู้เสียภาษีอากรจะไม่ได้รับประโยชน์โดยตรง

2.3 ทฤษฎีภาระภาษีอากร (Tax Incidence Theory)

การแบ่งประเภทของภาษีมียหลายวิธี (สมชัย ฤชุพันธุ์, 2551 : 22) วิธีที่ใช้กันเป็นส่วนใหญ่ คือ วิธีการผลัดภาระภาษี ซึ่งสามารถแยกออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

ภาษีทางตรง หมายถึง ภาษีที่เมื่อเก็บภาษีแล้ว ผู้เสียภาษีไม่สามารถผลัดภาระภาษีไปให้ผู้อื่นได้อีก ผู้เสียภาษีจำเป็นต้องรับภาระภาษีนั่นไว้เอง ตัวอย่างภาษีทางตรง ได้แก่ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีการใช้จ่าย (Expenditure Tax) ภาษีการประกันสังคม (Social Security) ภาษีผลได้จากทุน (Capital Gains Tax) ภาษีกองมรดก (Estate Tax) ภาษีการรับมรดก (Inheritance Tax) ภาษีการให้ (Gift Tax) และภาษีทรัพย์สิน (Property Tax) เป็นต้น

ภาษีทางอ้อม หมายถึง ภาษีที่ผู้เสียภาษีไม่จำเป็นต้องรับภาระภาษีไว้เอง กล่าวคือ ผู้เสียภาษีสามารถผลัดภาระภาษีไปให้ผู้อื่นได้ ตัวอย่างของภาษีทางอ้อม ได้แก่ ภาษีสรรพสามิต ภาษีการนำเข้า ภาษีการส่งออก ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ อากรแสตมป์และอากรมหรสพ เป็นต้น

ภาษีทางตรงกับภาษีทางอ้อม มีความแตกต่างกันอยู่ 3 ประการคือ

1. ภาษีทางตรงผลัดภาระภาษีไม่ได้ ภาษีทางอ้อมผลัดภาระได้
2. ภาษีทางอ้อมมีผลทำให้ราคาสินค้าสูงขึ้น แต่ภาษีทางตรงไม่ทำให้ราคาสินค้าสูงขึ้น แต่กลับจะทำให้ราคาสินค้าลดลง เพราะการเก็บภาษีทางตรงเป็นการโอนอำนาจซื้อออกจากภาคเอกชน ทำให้การแข่งขันในการซื้อสินค้ามีน้อยลง
3. ภาษีทางอ้อมจัดเก็บง่ายเพราะจำนวนผู้เสียภาษีน้อย และผู้เสียภาษีไม่ต้องรับภาระภาษีเองสามารถผลัดภาษีไปได้ จึงไม่มีปัญหาจากการถูกเก็บภาษี ส่วนภาษีทางตรงเก็บยากกว่าภาษีทางอ้อม เพราะจำนวนผู้เสียภาษีมียมากและผู้เสียภาษีต้องรับภาระภาษีเองจะผลัดภาระไปให้ใครไม่ได้ จึงมีปัญหากจากการถูกเก็บภาษีและไม่อยากเสียภาษี

2.4 แนวความคิดเกี่ยวกับหลักการภาษีอากรที่ดี

แนวคิด ADAM SMITH นักเศรษฐศาสตร์ชาวอังกฤษ ได้วางหลักการเกี่ยวกับภาษีอากรที่ดีมีหลักการ 7 ข้อ (พนิต ธีรภาพวงศ์, 2550 : 53) ดังนี้

1. มีความเป็นธรรม (Equity) หรือความเท่าเทียม (Fairness) หมายความว่า ควรจะเป็นหลักพื้นฐานในการกำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ หรือข้อกำหนดเกี่ยวกับภาษีอากรเพื่อใช้บังคับแก่ทุกคนในสังคมเดียวกันโดยทั่วไป เนื่องจากทุกคนที่อยู่ในสังคมเดียวกัน ถือใช้กฎระเบียบเดียวกัน และควรได้รับสิทธิต่าง ๆ อย่างเป็นธรรม และเท่าเทียมกัน ต้องเก็บให้ทั่วถึงและเก็บตามกำลังความสามารถของผู้เสียภาษี ตลอดจนพิจารณาถึงผลประโยชน์ที่ผู้เสียภาษีได้รับเนื่องจากการดูแลคุ้มครองของรัฐบาล

2. มีความแน่นอนและชัดเจน (Certainty) หมายความว่า ระบบภาษีที่ดีนั้นต้องอยู่ในรูปกฎหมายที่มีความชัดเจน มีความแน่นอน ไม่ปล่อยอำนาจในการกำหนดหน้าที่และภาระภาษีให้อยู่ในดุลพินิจของเจ้าพนักงานมากเกินไป จะต้องมีความแจ่มชัด ผู้เสียภาษีสามารถเข้าใจความหมายได้ง่าย รู้ว่าใครบ้างจะต้องเสียภาษี เสียเท่าไร เสียอย่างไร และอาศัฐานอะไร อัตราเท่าไร นอกจากนั้นยังหมายความรวมถึงการมีนโยบายที่แน่นอนในการจัดเก็บภาษีไม่เปลี่ยนแปลงบ่อย ๆ และยังป้องกันมิให้เจ้าพนักงานใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ

3. มีความสะดวก และไม่ยุ่งยากต่อการชำระภาษีของผู้เสียภาษี (Simplicity) ภาษีที่ดีจะต้องมีความสะดวกในการจัดเก็บ และสะดวกในการชำระภาษีของผู้เสียภาษีด้วย หมายความว่า จะต้องเก็บได้ง่ายและง่ายต่อประชาชนที่จะปฏิบัติตามกฎหมายภาษี รวมทั้งวิธีการ กำหนดเวลาในการเสียภาษี แบบฟอร์มต่างๆ ที่ให้ผู้เสียภาษีปฏิบัติจะต้องง่ายต่อการปฏิบัติด้วย ตลอดจนเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องในการเสียภาษีจะต้องดีด้วย

4. มีประสิทธิภาพ ประหยัดรายจ่ายทั้งของผู้จัดเก็บ และผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากร ทำให้จัดเก็บภาษีอากรได้มาก โดยมีค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บน้อยที่สุด

5. ความเป็นกลางทางเศรษฐกิจ การเก็บภาษีอากรต้องไม่มีผลกระทบต่อการทำงานของกลไกตลาด หรือมีผลกระทบน้อยที่สุด

6. อำนวยรายได้ สามารถจัดเก็บภาษีอากรได้เพียงพอต่อการใช้จ่ายของรัฐบาล เพื่อให้รัฐบาลนำไปใช้ตามหน้าที่

7. มีความยืดหยุ่น สามารถปรับปรุงเพิ่มหรือลดจำนวนภาษีอากรให้เหมาะสมกับสถานการณ์ได้อย่างสะดวก และรวดเร็ว

2.5 วัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษี

การจัดเก็บภาษีอากรมีวัตถุประสงค์หลักคือ การหารายได้ของรัฐบาลเพื่อนำมาใช้จ่ายในกิจกรรมของรัฐบาล ซึ่งโดยทั่วไปแล้ววัตถุประสงค์ของการจัดเก็บภาษีหลายประการดังนี้

1. เพื่อการหารายได้ มาใช้จ่ายในกิจกรรมต่างๆ ที่รัฐบาลเป็นผู้จัดให้มีการจัดทำมีลักษณะเป็นการจัดสรรทรัพยากรระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อกิจการสาธารณะประโยชน์ต่อส่วนรวม เช่น การศึกษา กิจกรรมพัฒนาสาธารณูปโภค และความมั่นคงของประเทศ เป็นต้น

2. เพื่อเป็นการควบคุม โดยรัฐบาลสามารถใช้ภาษีอากรเป็นเครื่องมือในการควบคุมการอุปโภค บริโภค และการผลิต วิธีการดำเนินธุรกิจ หากรัฐบาลเห็นว่าผู้บริโภคนั้นเกิดผลเสียจากการบริโภคสินค้าใด ทั้งทางสุขภาพหรือศีลธรรมอันดี เป็นสินค้าฟุ่มเฟือย รัฐบาลอาจจะเก็บภาษีในอัตราที่สูงขึ้นจากเดิม ทำให้ราคาสินค้าแพงขึ้น จึงทำให้ผู้บริโภคได้ใช้สินค้านั้นน้อยลง

3. เพื่อการกระจายทรัพยากรรายได้และทรัพย์สิน รัฐบาลสามารถที่จะใช้มาตรการด้านภาษีอากร เพื่อสร้างความเสมอภาคในการแบ่ง และกระจายทรัพยากรทั้งด้านบุคคลและระหว่างส่วนท้องถิ่น

4. เพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจรุนแรง การวางนโยบายภาษีอากร ให้ยืดหยุ่นเพื่อปรับให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป สามารถรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจได้ในระดับหนึ่ง

26 แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอากร

วีระศักดิ์ เครือเทพ (2548 : 268) ได้กล่าวว่า การวัดประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี หมายถึง การประเมินต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีอากร โดยทั่วไปต้นทุนค่าใช้จ่ายของการจัดเก็บภาษีอากรประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

1. ค่าใช้จ่ายของหน่วยจัดเก็บภาษีที่ใช้ไปในการจัดเก็บภาษี คือ ค่าใช้จ่ายของหน่วยงานจัดเก็บภาษีที่ใช้ในการดำเนินการจัดเก็บภาษีอากรแต่ละประเภท การวัดประสิทธิภาพของค่าใช้จ่ายประเภทนี้จะพิจารณาจากอัตราส่วนร้อยละของค่าใช้จ่ายที่หน่วยงานของรัฐใช้ในการจัดเก็บภาษีอากรต่อรายได้จากภาษีอากรที่จัดเก็บได้ ค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บต่อจำนวนเจ้าหน้าที่ เป็นต้น โดยหลักการแล้ว หากอัตราค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีต่อรายได้ภาษียิ่งต่ำมากเท่าใดย่อมหมายความว่า การจัดเก็บภาษีอากรมีประสิทธิภาพมากเท่านั้น

2. ค่าใช้จ่ายของบุคคล หรือองค์การที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากการจัดเก็บภาษี คือ ค่าใช้จ่ายต่างๆ ของผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรที่ต้องเสียไป เพื่อการเสียภาษีอากรตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ค่าใช้จ่ายประเภทนี้ไม่นับรวมเงินภาษีอากรที่จ่ายไป ค่าใช้จ่ายประเภทนี้ ได้แก่ ค่าจ้างที่ปรึกษากฎหมาย ค่าเดินทางไปเสียภาษีอากร ค่าใช้จ่ายในการรวบรวมเอกสารเพื่อเสียภาษี และนอกจากนี้ค่าใช้จ่าย

ดังกล่าวรวมถึง ค่าใช้จ่ายทางอ้อมที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากความไม่สะดวก ความไม่พอใจ ค่าเสียเวลา หรือค่าเสียโอกาสของประชาชนที่จะต้องเสียภาษีอากรตามกฎหมายด้วยเช่นกัน

27 หลักการการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบไปด้วยภาษีดังนี้

27.1 ภาษีโรงเรือนและที่ดิน

27.2 ภาษีป้าย

27.3 ภาษีบำรุงท้องที่

27.1 ภาษีโรงเรือนและที่ดิน

ภาษีโรงเรือนและที่ดิน หมายถึง ภาษีที่จัดเก็บจาก โรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ กับที่ดินที่ใช้ประโยชน์ต่อเนื่องไปกับ โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้น (กรมการปกครอง, 2552: 115)

ทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษี

ประเภททรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีได้แก่ อาคาร โรงเรือน สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ กับที่ดินที่ใช้ประโยชน์ต่อเนื่องซึ่งใช้ปลูกสร้างอาคาร โรงเรือน สิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ รวมถึงบริเวณที่ต่อเนื่องกันซึ่งตามปกติใช้ประโยชน์ไปด้วยกันกับอาคาร โรงเรือน สิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ

ทรัพย์สินแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

(1) โรงเรือน อาคาร สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ

(2) ที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับ โรงเรือน อาคาร สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ซึ่งหมายความว่า เป็นที่ดินซึ่งใช้เป็นที่ปลูกสร้าง โรงเรือน อาคารสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ และที่ดินอันเป็นบริเวณต่อเนื่องกันซึ่งตามปกติใช้ประโยชน์ไปด้วยกันกับโรงเรือน อาคารสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ (กรมการปกครอง, 2552: 115)

ผู้มีหน้าที่เสียภาษี

ผู้มีหน้าที่เสียภาษี คือ “ผู้รับประเมิน” หมายถึง เจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ถือครองในทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษี เว้นแต่ถ้าที่ดินและอาคาร โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ เป็นคนละเจ้าของกันให้เจ้าของกรรมสิทธิ์ในอาคาร โรงเรือน สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี (กรมการปกครอง, 2552: 119)

ฐานภาษี

ฐานภาษี คือ ค่ารายปีของทรัพย์สินซึ่งหมายถึง จำนวนเงินซึ่งทรัพย์สินนั้นสมควรให้เช่าได้ในปีหนึ่ง ๆ ในกรณีที่ทรัพย์สินนั้นให้เช่าและค่าเช่านั้นเป็นจำนวนเงินอันสมควรที่จะให้เช่าได้ให้ถือค่าเช่านั้นเป็นค่ารายปี (กรมการปกครอง, 2552: 119)

การคำนวณภาษี การประเมินค่ารายปี และอัตราภาษี

ภาษีโรงเรือนและที่ดินคิดจากค่ารายปีของทรัพย์สิน ในอัตราร้อยละ 125 ของค่ารายปี เช่น บ้านให้เช่า มีค่ารายปี 12,000 บาท ค่าภาษีจะเท่ากับ $12,000 \times 125 \div 100$ เป็นเงิน 1,500 บาท ค่ารายปีของทรัพย์สิน หมายถึง จำนวนเงินซึ่งทรัพย์สินนั้นสมควรให้เช่าได้ในปีหนึ่ง ๆ เช่น บ้านให้เช่าเดือนละ 1,000 บาท

ค่ารายปีของบ้านหลังนี้ก็คือ 12,000 บาท

(หมายถึง ค่าเช่าทั้งปีของบ้านหลังนี้ $1,000 \times 12 = 12,000$ บาท)

กำหนดระยะเวลาให้ยื่นแบบแสดงรายการ

ให้ผู้รับประเมินยื่นแบบแจ้งรายการเพื่อเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน (ภ.ร.ด.2) ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในท้องที่ซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ ภายในเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี

2.7.2 ภาษีป้าย

ป้ายที่ต้องเสียภาษี

ป้ายที่ต้องเสียภาษี ได้แก่ป้ายที่แสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมาย ที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่น เพื่อแสวงหารายได้หรือ โฆษณาการค้าหรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้ ไม่ว่าจะได้แสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใด ๆ (กรมการปกครอง, 2552: 5-12)

การประเมินค่าภาษีป้าย

การประเมินค่าภาษีป้าย เป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ การประเมินถือหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ดังนี้ (กรมการปกครอง, 2552: 13-17)

1. ป้ายที่มีอักษรไทยล้วน ให้คิดอัตรา 3 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร
2. ป้ายที่มีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศ หรือปนกับภาพ หรือเครื่องหมายอื่นให้คิด

อัตรา 20 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร

3. ป้ายดังต่อไปนี้ ให้คิดอัตรา 40 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร

(1) ป้ายที่ไม่มีอักษรไทย ไม่ว่าจะมภาพหรือเครื่องหมายใดหรือไม่

(2) ป้ายที่มีอักษรไทยบางส่วนหรือทั้งหมดอยู่ได้ หรือต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ

4. ป้ายที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขตามมาตรา 14(3) ให้คิดอัตราตาม (1) (2) หรือ (3) แล้วแต่กรณี และให้เสียเฉพาะจำนวนเงินภาษีที่เพิ่มขึ้น

5. ป้ายตาม (1) (2) หรือ (3) เมื่อคำนวณพื้นที่ของป้ายแล้ว ถ้ามีอัตราที่ต้องเสียภาษีต่ำกว่าป้ายละ 200 บาท ให้เสียภาษีป้ายละ 200 บาท

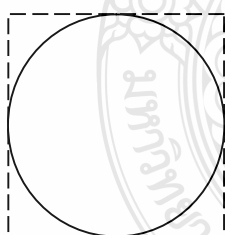
การคำนวณภาษีป้าย ตามอัตราภาษีป้าย

เมื่อเจ้าของป้ายได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายแล้วพนักงานเจ้าหน้าที่จะดำเนินการประเมินภาษีโดยจะถือพื้นที่ของป้ายก่อนไปกำหนดประเภทของป้าย กล่าวคือ

การหาพื้นที่ของป้ายให้คำนวณ ดังนี้

1. ถ้าเป็นป้ายที่มีขอบเขตกำหนดได้ คือป้ายซึ่งมีขนาด ลักษณะและพื้นที่ที่สามารถมองเห็นได้

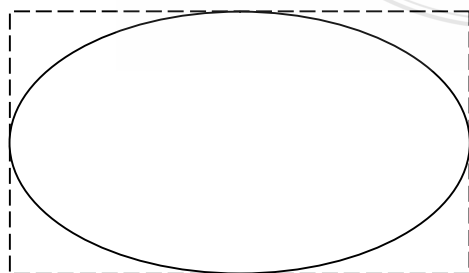
2. การกำหนดแผ่น เช่น

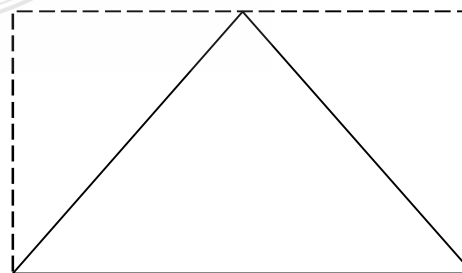
วงกลม

สี่เหลี่ยมผืนผ้า

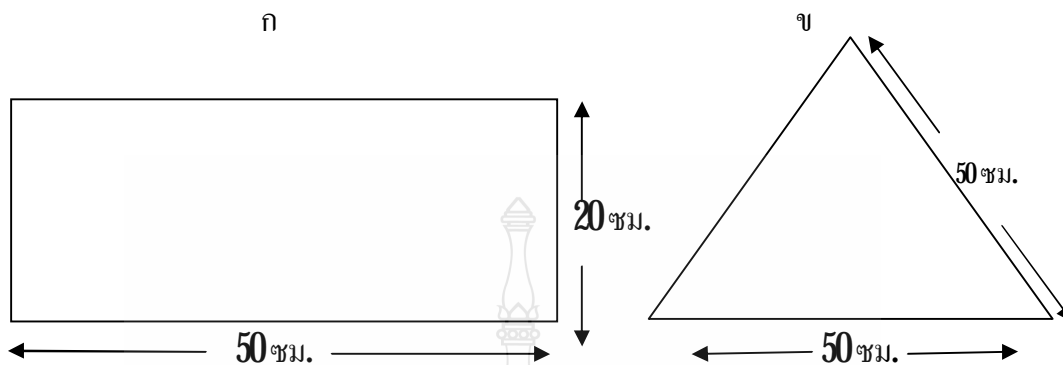

วงรี

สามเหลี่ยม

การคำนวณพื้นที่ของป้ายลักษณะนี้ กฎหมายให้คิดเป็นตารางเซนติเมตร โดยให้อาส่วนที่กว้างที่สุดคูณด้วยส่วนที่ยาวที่สุด เช่น

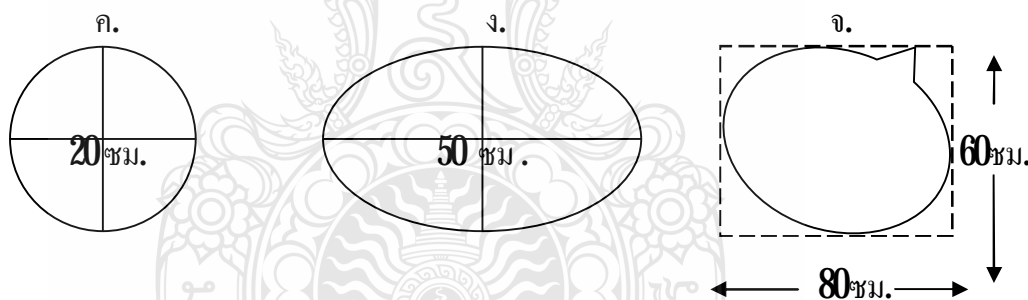

พื้นที่ของป้าย ก. มีส่วนกว้างที่สุด = 20 เซนติเมตร มีส่วนยาวที่สุด = 50 เซนติเมตร

ป้าย ก. จึงมีพื้นที่ = $20 \times 50 = 1,000$ ตารางเซนติเมตร

พื้นที่ของ ป้าย ข. มีส่วนกว้างที่สุด = 50 เซนติเมตร มีส่วนยาวที่สุด = 50 เซนติเมตร

ป้าย ข. จึงมีพื้นที่ = $50 \times 50 = 2,500$ ตารางเซนติเมตร

สำหรับป้าย ค. ง. และ จ. ก็คิดพื้นที่ในลักษณะเดียวกัน

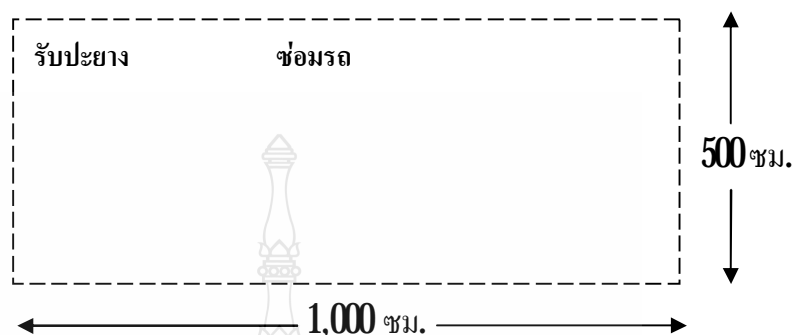
ป้าย ค. มีพื้นที่ 400 ตารางเซนติเมตร

ป้าย ง. มีพื้นที่ 2,500 ตารางเซนติเมตร

ป้าย จ. มีพื้นที่ 4,800 ตารางเซนติเมตร

3. สำหรับป้ายที่ไม่มีขอบเขตกำหนดได้ คือ ป้ายที่แสดงข้อความ ชื่อ ยี่ห้อ โดยไม่มีขอบเขต เช่น เขียนไว้ที่กำแพง ผนังอาคาร เช่น จำหน่ายอะไหล่ รับซ่อมเครื่องยนต์

การคำนวณพื้นที่ของป้ายลักษณะนี้ ให้คิดเป็นตารางเซนติเมตร = โดยให้วัดจากตัวอักษร ภาพ หรือ เครื่องหมายที่อยู่ริมสุดเป็นขอบเขตสำหรับกำหนดความกว้างที่สุดและยาวที่สุด และคำนวณพื้นที่เช่นเดียวกับข้อ 1.

พื้นที่ของป้ายจะเท่ากับ $1,000 \times 500$ ตร.เซนติเมตร = $500,000$ ตารางเซนติเมตร

ประเภทป้ายแบ่งออกได้ 3 ชนิด คือ

1. ป้ายที่อักษรไทยล้วน คือ ป้ายที่ข้อความเป็นภาษาไทยทั้งหมด ให้คิดอัตรา 3 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร เช่น

ร้านอมรภัณฑ์

ห้างขายยาหมอไผ่

2. ป้ายที่มีอักษรไทยปนอักษรต่างประเทศ หรือปนกับภาพและหรือเครื่องหมายอื่น คือ ป้ายที่มีข้อความเขียนเป็นภาษาไทย และมีภาษาต่างประเทศปนหรือมีเครื่องหมายปนอยู่ก็ได้ ให้คิดอัตรา 20 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร เช่น

ห้างหุ้นส่วนจำกัดผลิตน้ำแข็งสองเจ้า
KLONGCHAO ICE LIMITED PARTNERSHIP

3. ป้ายดังต่อไปนี้ ให้คิดอัตรา 40 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร

3.1 ป้ายที่ไม่มีอักษรไทย ไม่ว่าจะมีสภาพหรือเครื่องหมายใด ๆ หรือไม่ คือป้ายที่เขียนเป็นข้อความภาษาต่างประเทศทั้งหมด หรือมีเครื่องหมายปน หรือมีเครื่องหมายอย่างเดียว ข้อสำคัญคือป้ายนั้นต้องไม่มีข้อความภาษาไทยอยู่เสมอ

3.2 ป้ายที่มีอักษรไทยบางส่วน หรือทั้งหมดอยู่ได้หรือต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ คือป้ายที่เขียนเป็นข้อความภาษาต่างประเทศโดยมีอักษรไทยบางส่วนหรือทั้งหมดอยู่ได้หรือต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ ไม่ว่าป้ายนั้นจะมีอักษรไทยบางส่วนอยู่เหนือข้อความภาษาต่างประเทศก็ตาม (กรมการปกครอง, 2552: 1417)

ผู้มีหน้าที่เสียภาษี

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายคือ เจ้าของป้าย แต่ในกรณีที่ปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าไม่มีผู้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ภ.ป.1) สำหรับป้ายใด เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่หาตัวเจ้าของป้ายนั้นได้ให้ถือว่าผู้ครอบครองป้ายนั้นเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย ถ้าไม่อาจหาตัวผู้ครอบครองป้ายนั้นได้ให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือที่ดินที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย

กำหนดระยะเวลาให้ยื่นแบบแสดงรายการ

ให้เจ้าของป้ายซึ่งจะต้องเสียภาษีป้าย ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ภายในเดือนมีนาคมของปี ให้เจ้าของป้ายมีหน้าที่เสียภาษีป้ายโดยเสียเป็นรายปี ยกเว้นป้ายที่เริ่มติดตั้งหรือแสดงในปีแรกให้เสียภาษีป้ายตั้งแต่วันเริ่มติดตั้ง หรือแสดงจนถึงวันสิ้นปี และให้คิดภาษีป้ายเป็นรายงวด งวดละสามเดือนของปี โดยเริ่มเสียภาษีป้ายตั้งแต่วัดที่ติดตั้งป้ายจนถึงงวดสุดท้ายของปี ทั้งนี้เป็นไปตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

2.7.3 ภาษีบำรุงท้องที่

ที่ดินที่ต้องเสียภาษี ที่ดินที่ต้องเสียภาษีได้แก่ พื้นที่ดินรวมไปถึงพื้นที่ที่เป็นภูเขาหรือที่มีน้ำด้วย (กรมการปกครอง, 2552: 341)

ผู้มีหน้าที่เสียภาษี

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (ม.ป.ป.: 12) ผู้มีหน้าที่เสียภาษี คือ เจ้าของที่ดิน ซึ่งเป็นบุคคลหรือคณะบุคคลไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล ซึ่งมีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน หรือครอบครองอยู่ในที่ดินที่ไม่เป็นกรรมสิทธิ์ของตนเอง เช่น ผู้เช่าที่ดินของรัฐ

ฐานภาษีและอัตรากำหนด

ฐานภาษีคือ ราคาปานกลางที่ดินที่คณะกรรมการซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งได้กำหนดขึ้น ปกติให้เสียภาษีตามบัญชีอัตรากำหนดที่ท้ายพระราชบัญญัติ ที่ดินที่ใช้ประกอบกิจกรรมเฉพาะประเภทไม้ล้มลุกให้เสียถึงอัตรา แต่ถ้าเจ้าของที่ดินประกอบกิจกรรมประเภทไม้ล้มลุกนั้นด้วยตนเองให้เสียอย่างสูงไม่เกินร้อยละ 5 บาท และที่ดินที่ทิ้งไว้ว่างเปล่าหรือไม่ได้ทำประโยชน์ตามควรแก่สภาพของที่ดินให้เสียเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเท่า (กรมการปกครอง, 2552: 348)

ขั้นตอนการยื่นเสียภาษี

การยื่นแบบพิมพ์ ให้เจ้าของที่ดินในวันที่ 1 มกราคมของปีใด มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ในปีนั้นและยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน (ภ.บ.ท.5) ต่อเจ้าพนักงานประเมิน ณ สำนักงานเขตที่ดินตั้งอยู่

กำหนดระยะเวลาให้ยื่นแบบแสดงรายการ

1. ในปีแรกที่มีการตีราคาปานกลางของที่ดิน ให้เจ้าของที่ดินหรือผู้แทนยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน (ภ.บ.ท.5) ภายในเดือนมกราคมของปี และให้ใช้ได้ทุกปีในรอบระยะเวลาสี่ปีนั้น

2. บุคคลใดเป็นเจ้าของที่ดินขึ้นใหม่ หรือจำนวนเนื้อที่ดินเดิมของเจ้าของที่ดินผู้ใดได้เปลี่ยนแปลงไป หรือเจ้าของที่ดินผู้ใดได้เปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินอันเป็นเหตุให้มีการลดหย่อนที่ดินเปลี่ยนแปลงไป หรือมีเหตุอย่างอื่นทำให้อัตราภาษีบำรุงท้องที่สำหรับที่ดินเปลี่ยนแปลงไป ให้เจ้าของที่ดินผู้นั้นแจ้งเหตุการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวข้างต้นต่อเจ้าพนักงานประเมินภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่มิเหตุแห่งการเปลี่ยนแปลงนั้น ๆ (กรมการปกครอง, 2552: 354)

28 หลักการติดต่อสื่อสาร ประชาสัมพันธ์

การติดต่อสื่อสาร คือ การสร้างความสัมพันธ์ และสร้างความเข้าใจไว้เป็นอย่างดี ในองค์กรหรือหน่วยงาน และกับกลุ่มประชาชนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อที่จะหวังให้ได้รับผลประโยชน์ด้านความร่วมมือ พร้อมกับได้รับการสนับสนุนจากประชาชนนั่นเอง ในความเข้าใจอย่างดี และความสัมพันธ์ที่ดีนั้น จะเกิดขึ้นได้ก็จะต้องอาศัยการติดต่อสื่อสารที่ดีและถูกต้องเป็นสื่อการหรือเป็นเครื่องมือ เพื่อนำข้อมูลและเนื้อหาสาระ จากบุคคลคนหนึ่งไปยังอีกบุคคลอีกคนหนึ่ง หรือกลุ่มคนอื่น ๆ อีก

องค์ประกอบของการสื่อสาร คือ การติดต่อสื่อสารที่มีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 4 ด้าน คือ

1. ผู้ส่งสาร (Sender) คือ ผู้ที่เริ่มกระบวนการในการสื่อสารอาจเป็นบุคคล กลุ่มคน หน่วยงาน สถาบัน หรือองค์กรก็ได้ ในการสื่อสารเพื่อหวังผลในการประชาสัมพันธ์ ผู้ส่งสารคือ หน่วยงาน องค์กร ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกัน ได้แก่ องค์กรบริหารส่วนตำบล กับประชาชนในเขตความรับผิดชอบขององค์กรบริหารส่วนตำบล ถ้าเป็นบุคคลได้แก่ เจ้าหน้าที่องค์กรบริหารส่วนตำบล เป็นต้น

2 ข่าวสาร (Message) คือ ข้อความ หรือเนื้อหาสาระที่มีความสำคัญที่ผู้ส่งสารต้องการส่งข้อมูล หรือเนื้อหา และข้อมูลเนื้อหาดังกล่าวนั้นสามารถสื่อความหมายได้ตรงตามที่สื่อสาร หรือตีความหมายให้เกิดความเข้าใจในการสื่อสาร เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์จากบุคคลหนึ่งถึงอีกบุคคลหนึ่ง

3 ช่องทาง (Media or Channel) คือ ช่องทางหรือวิธีการที่จะนำเอาข้อมูล หรือข่าวสารที่มีความสำคัญ จากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร หากปราศจากช่องทางและข้อมูลสื่อแล้วนั้น ข่าวสารก็ไม่สามารถส่งไปถึงมือผู้รับได้ ช่องทางในการสื่อสารนั้นมีอยู่มากมาย เช่น การเขียน การส่งเสียง การส่งสัญญาณควัน การพูด และการส่งสัญญาณจากเสียงกลอง ไปจนถึงช่องทางการสื่อสารในสมัยปัจจุบันที่มีความทันสมัยมากยิ่งขึ้น ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ การพิมพ์ ระบบอินเทอร์เน็ต และเครือข่ายเน็ตเวิร์ก เป็นต้น

4 ผู้รับสาร (Receiver) คือ บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่เป็นเป้าหมายที่ต้องการจะสื่อสาร และต้องการให้เป็นจุดมุ่งหมายปลายทางของการสื่อสาร โดยได้รับข้อมูลมาเป็นผู้รับสาร และข้อมูลหรือข่าวสารที่ได้นั้นจะได้มาจากผู้ส่งสารมาให้โดยผ่านทาง ช่องทางการสื่อสาร ผู้รับสารจึงได้รับข้อมูล และข่าวสารที่ดี ผู้รับสารจะต้องพยายามที่จะสร้างความเข้าใจในเนื้อหาสาระตามที่ข้อมูลหรือเนื้อหาที่ส่งมา เพื่อให้ตรงตามความประสงค์หรือความปรารถนาของผู้ส่งสาร ผู้รับสารคือประชาชน องค์กร หรือหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน ที่ได้รับข้อมูลข่าวสารจากผู้ส่งสาร เพื่อสร้างความเข้าใจให้เป็นไปแนวทางเดียวกัน

การประชาสัมพันธ์ คือ ช่องทางหรือวิธีการที่จะนำข้อมูลข่าวสารที่ต้องการจะเผยแพร่ และประชาสัมพันธ์จากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ในปัจจุบันช่องทางการประชาสัมพันธ์นั้นมีมากมาย หลากหลาย อันสืบเนื่องมาจากโลกมีการวิวัฒนาการและมีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีไปอย่างมาก ดังนั้น เราสามารถแบ่งสื่อการประชาสัมพันธ์ได้เป็นลักษณะได้ 5 แบบ คือ

1. สื่อบุคคล หมายถึง บุคคลหนึ่งที่ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางเป็นตัวถ่ายทอดข้อมูล หรือเรื่องราวต่าง ๆ ไปยังบุคคลอื่น สื่อบุคคลจัดได้ว่าเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพมากในการประชาสัมพันธ์อีกอย่างหนึ่ง เพราะเป็นการตัวกลางในการโน้มน้าวจิตใจของผู้รับสารโดยตรง โดยส่วนใหญ่จะต้องอาศัยการพูดที่มีลักษณะต่าง ๆ เช่น การพบปะสนทนากัน พูดคุยกัน การประชุม การสอน การสัมภาษณ์ การอภิปราย การโต้เถียง การโต้แย้ง การปาฐกถา และการพูดตามโอกาสพิเศษต่าง ๆ สื่อบุคคลก็ยังมีข้อจำกัดในตัวของมัน คือ ในกรณีที่เนื้อหาสาระนั้นเป็นเนื้อหาที่มันมีความซับซ้อน การพูดเพียงอย่างเดียวอาจไม่สามารถสร้างความเข้าใจได้เลยทันที และสื่อบุคคลเป็นสื่อคำพูดถือว่า

เป็นสื่อที่ไม่มีความถาวร ยกแต่การตรวจสอบ และยากต่อการอ้างอิง นอกจากจะมีการบันทึกคำพูดนั้นไว้ด้วยวิธีการบันทึกเสียงไว้ หรือจดบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

2 สื่อมวลชน หมายถึง สื่อบุคคลที่สามารถที่จะถ่ายทอดออกมาเป็นสื่อกลางในการสื่อสารประชาสัมพันธ์สู่ผู้คนจำนวนมากๆพร้อมๆกันได้ในเวลาเดียวกันได้อย่างรวดเร็ว มนุษย์จึงได้มีการพัฒนาเทคโนโลยีในการสื่อสารให้มีความทันสมัยมากขึ้นไป จึงได้เกิดเป็นสื่อมวลชนมาเพื่อจัดทำภารกิจในการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ สื่อมวลชนแบ่งออกได้ 5 ประเภท คือ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ และภาพยนตร์ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2532) สื่อหนังสือพิมพ์และนิตยสารนั้นมีความคงทนถาวร สามารถนำข้อมูลที่มีอยู่มาอ่านได้ใหม่ตลอดเวลา แต่มีคำจำกัดความสำหรับบุคคลที่ตาบอด หรืออ่านหนังสือไม่ออก ส่วนสื่อวิทยุและกระจายเสียงนั้นเป็นสื่อที่ส่งออกไปได้ไกลเพราะใช้คลื่นความถี่วิทยุ ไม่มีข้อจำกัดด้วยการขนส่งเหมือนจำพวกสื่อหนังสือพิมพ์ นิตยสาร แต่จะมีข้อจำกัดในด้านที่ผู้ฟังจะไม่สามารถจะฟังซ้ำหรือฟังใหม่ได้อีก ดังนั้นหากผู้ฟังไม่ได้ตั้งใจที่จะฟังอาจจะทำให้ผู้ฟังได้รับข่าวสารข้อมูลไม่ถูกต้องครบถ้วน สื่อวิทยุและโทรทัศน์ ภาพยนตร์ จัดว่าเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพมากในการสื่อสาร เนื่องจากเป็นสื่อที่ผู้รับสื่อ นั้นสามารถที่จะมองเห็นภาพ และภาพนั้นมีการเคลื่อนไหวและได้ยินเสียงประกอบ ทำให้การรับสื่อ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

3 สื่อสิ่งพิมพ์ เป็นสื่อที่กลางในการประชาสัมพันธ์ที่ส่วนกลางของหน่วยงานหรือองค์กร เป็นผู้ผลิตสื่อและเผยแพร่สื่อ นั้นไปยังกลุ่มเป้าหมาย ให้ตรงตามวัตถุประสงค์ในการผลิตและรูปแบบของสื่อสิ่งพิมพ์นั้น ๆ ที่มีความแตกต่างกันออกไป ไม่ว่าจะเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่ไม่ทำการเย็บเล่ม ได้แก่ แผ่นโปสเตอร์ แผ่นโปสการ์ด แผ่นพับ ใบปลิว จดหมายข่าว เป็นต้น หรือสื่อสิ่งพิมพ์ที่ทำการเย็บเล่ม ได้แก่ เอกสารเผยแพร่ วารสาร หนังสือโอกาสพิเศษ รายงานประจำปี เป็นต้น ปัจจุบันสื่อสิ่งพิมพ์ที่ได้รับความนิยมอยู่ในระดับมากที่สุดที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์ และสื่อสิ่งพิมพ์นั้นมีความหลากหลาย และรูปแบบต่าง ๆ แยกกันออกไปอีกมากมาย

4 สื่อโสตทัศน เป็นสื่อที่ผู้รับสื่อสามารถรับได้ทั้งภาพและทั้งเสียง โดยปกติแล้วสื่อโสตทัศนนั้นจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นสื่อวัสดุ และส่วนที่เป็นสื่ออุปกรณ์ โดยด้านสื่อวัสดุ อาจจะสามารถใช้ได้ด้วยตัวเองโดยตรง เช่น ภาพวาด ของตัวอย่าง และแบบจำลอง สื่อประเภทนี้จะต้องนำไปใช้ร่วมกับสื่ออุปกรณ์ เช่น เทปวีดิทัศน์ แผ่นดิสเก็ต เทปบันทึกเสียง เป็นต้น ส่วนที่เป็นสื่ออุปกรณ์ เช่น เครื่องเล่นเทปบันทึกเสียง เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องเล่นวีดิทัศน์ โดยภาพรวมแล้ว สื่อโสตทัศนมีข้อดี คือ ความน่าสนใจ และเป็นสื่อที่มีความคงทนถาวร สามารถนำไปใช้ได้บ่อย และคัดลอกเพื่อนำไปใช้ในที่อื่นได้ง่าย ข้อจำกัดของสื่ออุปกรณ์ จะต้องใช้อุปกรณ์บางอย่างที่มี

ราคาแพง และผู้ใช้สื่อจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการใช้สื่อ และความจำกัดด้านการใช้ไฟฟ้า และเบตเตอร์ ปัจจุบันคอมพิวเตอร์ได้เข้ามามีบทบาทและมีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อการสื่อสาร ในการจัดการประชาสัมพันธ์ ดังนั้นการประชาสัมพันธ์ในปัจจุบันจึงออกมาเป็นแบบสื่อผสม ได้รับความนิยมน้อยอย่างแพร่หลาย เพราะเป็นสื่อที่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้รับสื่อได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นสื่อภาพนิ่ง สื่อภาพเคลื่อนไหว เสียง และสื่อความสมจริงเป็นธรรมชาติ และผู้รับสื่อยังสามารถมีส่วนร่วมและตอบสนองต่อสื่อดังกล่าวได้ ส่วนข้อจำกัดของสื่อประเภทนี้ คือ ความยุ่งยากในการจัดเตรียมอุปกรณ์ ผู้รับต้องมีความรู้ความเข้าใจในการใช้คอมพิวเตอร์ นอกจากนี้ในยุคที่โลกไร้พรมแดน การสื่อสาร การประชาสัมพันธ์ในระบบอินเทอร์เน็ต ยังคงมีความทวีความสำคัญขึ้นเรื่อย ๆ และจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของโลกในปัจจุบันและโลกในอนาคตอันใกล้ที่จะถึงนี้ โดยที่อินเทอร์เน็ตนั้นมีข้อดี คือ สามารถเข้าถึงประชาชนทุกคนทั่วทุกมุมโลกได้อย่างครอบคลุมทั่วโลกอย่างรวดเร็ว และสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่ผู้รับสื่อและผู้ส่งสื่อมีการโต้ตอบ และซักถามข้อมูลกันโดยตรงได้เลยทันที

5. สื่อกิจกรรม คือ สื่อที่ปัจจุบันที่ให้ความสำคัญ และให้ความหมายและให้ขอบเขตอย่างกว้างว่า กิจกรรมนั้นต้องสื่อความรู้สึกนึกคิด ความรู้ อารมณ์ และเรื่องราวต่าง ๆ ไปสู่กลุ่มเป้าหมาย สื่อประเภทนี้จะมีอยู่มาก และหลายรูปแบบ เช่น การจัดประชุมสัมมนา ฝึกอบรม การแถลงข่าว การจัดการสาริต การจัดขบวน การจัดนิทรรศการ การจัดแสดง กิจกรรมเสริมสร้างอาชีพ กิจกรรมการกุศล และกิจกรรมทางการเรียนรู้ ทางการศึกษา เป็นต้น

29 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พลประสิทธิ์ ฤทธิรักษา (2545 : 37-44) กล่าวใน วารสารภาษี บัญชีและกฎหมายธุรกิจ ฉบับที่ 99 เดือนธันวาคม 2545 ในหัวข้อเรื่อง การประเมินภาษี โรงเรือนและที่ดินย้อนหลังและการเสียเงินเพิ่มไว้ดังนี้ การประเมินภาษี โรงเรือนและที่ดินย้อนหลัง เป็นสิ่งจำเป็นที่รัฐต้องกระทำเพื่อให้ได้ภาษีอากรมาพัฒนาบำรุงรักษาท้องถิ่น ทั้งนี้เป็นเรื่องของคนท้องถิ่นกระทำเพื่อท้องถิ่น อันเป็นหลักสำคัญและนโยบายของรัฐที่จะให้ท้องถิ่นมีอิสระปกครองตนเอง ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหาร ส่วนท้องถิ่นหลายฉบับ นับตั้งแต่ระดับตำบลจนถึงกรุงเทพมหานคร

การบริหารส่วนท้องถิ่นจะประสบผลสำเร็จตามหลักการประชาธิปไตยและนโยบายแห่งรัฐ จึงอยู่ที่คนในท้องถิ่นนับแต่ผู้ที่อาสาเข้าไปบริหารส่วนท้องถิ่นและบุคคลในท้องถิ่นนั้นมีจิตสำนึก ร่วมกันรับผิดชอบ เช่น การจัดเก็บภาษีท้องถิ่นตามกฎหมายต้องดำเนินการอย่างเอาใจจริงเอาใจมุ่งถึงประโยชน์ส่วนรวมยิ่งกว่าประโยชน์ส่วนตนหรือของพวกเขาท้องถิ่น เมื่อคนมี

หน้าที่เสียภาษีส่วนท้องถิ่น ก็ต้องดำเนินการเสียภาษีตามกำหนดเวลาหรือปฏิบัติตามกฎหมายท้องถิ่นอื่นรวมทั้งให้ความร่วมมือกับท้องถิ่น เช่น ช่วยกันรักษาความสะอาดเรียบร้อยของท้องถิ่น ไม่สร้างโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างล่วงล้ำที่สาธารณะ ดังนี้ ในอนาคตไม่ช้าเราคงเห็นท้องถิ่นบริหารส่วนท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพึ่งพาตนเองได้มากยิ่งขึ้น

วิราภรณ์ ห่วงรักษ์ (2546:48-51) ได้กล่าวไว้ใน วารสารภาษี บัญชีและกฎหมายธุรกิจ ฉบับที่ 101 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2546 ในหัวข้อเรื่อง การเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน ไว้ดังนี้ บางครั้งประชาชนเข้าใจผิดคิดว่าการเสียภาษีโรงเรือนที่ดินเป็นอย่างเดียวกับภาษีที่ต้องเสียทุกปีให้กับสรรพากร (ภาษีรายได้) และมองว่าเป็นการจัดเก็บภาษีซ้ำซ้อน ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในต่างจังหวัด จะถูกประชาชนต่อว่าอย่างมากมาย ภาษีโรงเรือนและที่ดินเป็นภาษีที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง ท้องถิ่นในที่นี้คือ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา เมื่อมีการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน รายได้ทั้งหมดเป็นขององค์กรส่วนท้องถิ่นที่จัดเก็บภาษีนั่นทั้งร้อยเปอร์เซ็นต์ ต่างจากการจัดเก็บภาษีของกรมสรรพากรที่ส่งเป็นรายได้ของรัฐบาลกลาง ซึ่งนำไปบริหารประเทศในส่วนรวม

จากบทความนี้มีความหมาย ในการจัดเก็บโรงเรือนและที่ดินซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น ประชาชนยังมีความเข้าใจผิดคิดว่าเป็นการจัดเก็บภาษีโดยกรมสรรพากร ซึ่งอาจเกิดจากการขาดการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้เข้าถึงการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นที่จะต้องทำให้ประชาชนมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีบำรุงท้องถิ่นให้มากขึ้น เพื่อให้การจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ศราวุธ ชัยชนะ (2547:70-72) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจการเสียภาษีส่วนท้องถิ่นของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีท้องถิ่นของประชาชน ศึกษาปัจจัยบุคคลที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีท้องถิ่นและศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีท้องถิ่น จากผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีท้องถิ่นในระดับค่อนข้างต่ำ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้เกิดความแตกต่างในระดับความรู้ความเข้าใจ จากผลการวิจัยจึงต้องมีการให้ความรู้เกี่ยวกับภาษีส่วนท้องถิ่นให้กับประชาชนให้มีความรู้เพิ่มขึ้นจากเดิมมากยิ่งขึ้น

แหวดาว ศรีคำสุข (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ภาษีโรงเรือนและที่ดินมีปัญหาในเรื่องผู้ชำระภาษีไม่เข้าใจ กฎระเบียบ ข้อบังคับพระราชบัญญัติ ที่เกี่ยวข้องกับการเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน ส่วนภาษีบำรุงท้องถิ่น มีปัญหามากในเรื่อง การสำรวจที่ดินเพื่อเสียภาษีบำรุงท้องถิ่นที่มีความยุ่งยาก และภาษีป้าย มีปัญหาในเรื่อง ผู้ชำระภาษีไม่เข้าใจ กฎระเบียบข้อบังคับของพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการเสียภาษีป้าย

อนันต์ จันทร์หงษ์ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาการชำระภาษีบำรุงท้องถิ่นของประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ผลการศึกษาพบว่า การชำระภาษีบำรุงท้องถิ่นของประชาชน ด้านความเหมาะสมของอัตราภาษี มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนปัญหาด้านการรับแจ้งข้อมูลข่าวสาร ด้านความเหมาะสมของระเบียบ ข้อบังคับ ด้านความเหมาะสมของช่องทางการให้บริการ ด้านเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ และความเหมาะสมของสถานที่ให้บริการ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย และจากข้อเสนอแนะพบว่า ควรมีการกำหนดฐานภาษีที่เหมาะสม และชัดเจน ควรกำหนดช่วงระยะเวลาในการชำระภาษีให้เหมาะสม และควรเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์การชำระภาษีบำรุงท้องถิ่น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี โดยมุ่งศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น ซึ่งผลทำให้รายได้จากการจัดเก็บภาษีมีจำนวนที่ลดลงระหว่างปี 2552 และปี 2553 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี และ 2) หาแนวทางปรับปรุงและพัฒนาในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพ ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำความรู้ที่ได้จากการศึกษามาทำการกำหนดขั้นตอน และวิธีการดำเนินการวิจัย โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) ซึ่งมีขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

31 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

32 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

33 การเก็บรวบรวมข้อมูล

34 การวิเคราะห์ข้อมูล

31 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ หัวหน้างานและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี 6 อำเภอ มีจำนวน 34 แห่ง แห่งละ 2 คน เป็นจำนวน 68 คน

กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ประชากรทั้งหมด ของจำนวนหัวหน้างานและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรีทั้ง 6 อำเภอ ซึ่งมีจำนวน 34 แห่ง ๆ ละ 2 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 68 คน

ดังนั้น จึงได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 68 คน เพราะประชากรที่สำรวจมีจำนวนน้อยจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ประชากรทั้งหมด โดยแยกเป็นหัวหน้างาน ร่วมกับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 68 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบสอบถาม ประเภทคำถามปลายปิด (closed form) ลักษณะเป็นตัวเลขประมาณค่า (numerical rating) มี 5 ระดับ ผู้ศึกษาได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) สอบถามเกี่ยวกับตำแหน่งงานปัจจุบัน เพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขาวิชาที่จบ และประสบการณ์ด้านการงานด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ที่ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย (mean: μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation: σ) โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านความรู้ เกี่ยวกับ กฎ ระเบียบ ภาษีส่วนท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่พนักงาน 2) ปัจจัยด้านความรู้ เกี่ยวกับ กฎ ระเบียบภาษีส่วนท้องถิ่นของผู้เสียภาษี 3) ปัจจัยด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น 4) ปัจจัยด้านเอกสารการยื่นแบบภาษีบำรุงท้องถิ่น และ 5) ปัจจัยด้านการบริการและประชาสัมพันธ์ โดยใช้มาตราการวัดระดับของลิเคิร์ต (Likert scale) ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยกำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คะแนน 5	หมายถึง	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบมากที่สุด
คะแนน 4	หมายถึง	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบมาก
คะแนน 3	หมายถึง	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบปานกลาง
คะแนน 2	หมายถึง	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบน้อย
คะแนน 1	หมายถึง	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด เกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็น

การสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้สร้างเครื่องมือโดยดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้ศึกษาศึกษารูปแบบ ลักษณะและวิธีการเขียนแบบสอบถามจากเอกสาร ตำรา ต่าง ๆ โดยรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ มาสร้างแบบสอบถาม ตรวจสอบและทำการแก้ไขปรับปรุง

2. รวบรวมเนื้อหาและสาระต่าง ๆ ที่ได้จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดในการวิจัยที่ได้กำหนดขึ้น ในเรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือในการทำวิจัย

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบและนำไปแก้ไขให้ถูกต้องตามกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นลำดับ ดังต่อไปนี้

1. ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือน มกราคม - กุมภาพันธ์ 2555 โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จากหัวหน้างานและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี 6 อำเภอ มีจำนวน 34 แห่ง ๆ ละ 2 คน เป็นจำนวน 68 คน

2. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบ ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์สำหรับนำมาวิเคราะห์ผลต่อไป

3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาคั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามทุกฉบับ ตรวจสอบการให้คะแนนของแบบสอบถามทั้งหมด แล้วนำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการประมวลผลข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ด้วยวิธีแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละและนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ที่ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย (mean : μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation: σ) โดยแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี นำมาพิจารณาระดับตามเกณฑ์เป็นรายด้านและรายข้อ แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้ไปเปรียบเทียบกับหลักเกณฑ์ในการแปลความหมายของช่วงคะแนน ดังนี้ (บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ, 2540: 137-138)

ค่าเฉลี่ย	4.51-5.00	หมายถึง	มีผลกระทบอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51-4.50	หมายถึง	มีผลกระทบอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51-3.50	หมายถึง	มีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51-2.50	หมายถึง	มีผลกระทบอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00-1.50	หมายถึง	มีผลกระทบอยู่ในระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ครั้งนี้ผู้ศึกษากำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

41 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

42 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษากำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (sample size)

μ แทน ค่าเฉลี่ยขนาดกลุ่มตัวอย่าง (sample mean)

σ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

41 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษานำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) ใช้วิธีการหาค่าความถี่ (frequency) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ (percentage)

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ที่ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย (mean: μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation: σ) โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านความรู้ เกี่ยวกับกฎระเบียบภาษีส่วนท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่พนักงาน 2) ปัจจัยด้านความรู้ เกี่ยวกับ กฎ ระเบียบภาษีส่วนท้องถิ่นของผู้เสียภาษี 3) ปัจจัยด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น 4) ปัจจัยด้านเอกสารการยื่นแบบภาษีบำรุงท้องถิ่น และ 5) ปัจจัยด้านการบริการและประชาสัมพันธ์

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) และสรุปเป็นค่าความถี่

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ (N = 68)

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. ตำแหน่งปัจจุบัน		
หัวหน้างานจัดเก็บรายได้	34	50.00
เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้	34	50.00
2. เพศ		
ชาย	7	10.30
หญิง	61	89.70
3. อายุ		
20- 25ปี	1	1.50
25- 30ปี	21	30.90
35- 40ปี	19	27.90
45- 50ปี	27	39.70
4. ระดับการศึกษา		
ปวช.	3	4.40
ปวส.	10	14.70
ปริญญาตรี	34	50.00
สูงกว่าปริญญาตรี	21	30.90

ตารางที่ 41 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
5. สาขาวิชาที่จบ		
การบัญชี	33	48.50
การเงิน	18	26.50
การตลาด	5	7.40
การจัดการ	12	17.60
อื่น ๆ	-	-
6. ประสบการณ์การทำงานด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น		
น้อยกว่า 1 ปี	-	-
มากกว่า 1 - 3 ปี	19	27.90
มากกว่า 3 - 5 ปี	27	39.70
มากกว่า 5 ปี	22	32.40

จากตารางที่ 41 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นหัวหน้างานจัดเก็บรายได้ และพนักงานจัดเก็บรายได้ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 เท่ากัน ส่วนใหญ่เป็นหญิง จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 89.70 เป็นชาย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 10.30 โดยมีอายุระหว่าง 45 - 50 ปีมากที่สุด จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 39.70 รองลงมา มีอายุระหว่าง 25 - 30 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 30.90 ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาจบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 30.90 ซึ่งส่วนใหญ่จบสาขาวิชาการบัญชีมากที่สุด จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 48.50 รองลงมาจบสาขาวิชาการเงิน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 26.50 และมีประสบการณ์การทำงานด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นมากกว่า 3 - 5 ปีมากที่สุด จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 39.70 รองลงมา มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 32.40

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของ
เจ้าหน้าที่ องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี

ตารางที่ 42 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุง
ท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ภาพรวมทั้ง 5 ด้าน

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น ของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล	ระดับผลกระทบ			อันดับ
	μ	σ	ความหมาย	
1. ปัจจัยด้านความรู้ เกี่ยวกับ กฎ ระเบียบภาษีส่วนท้องถิ่น ของเจ้าหน้าที่พนักงาน	1.58	0.15	น้อย	5
2. ปัจจัยด้านความรู้ เกี่ยวกับ กฎ ระเบียบภาษีส่วนท้องถิ่น ของผู้เสียภาษี	3.52	0.17	มาก	1
3. ปัจจัยด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น	2.95	0.21	ปานกลาง	3
4. ปัจจัยด้านเอกสารการยื่นแบบภาษีบำรุงท้องถิ่น	3.39	0.21	ปานกลาง	2
5. ปัจจัยด้านการบริการและประชาสัมพันธ์	2.29	0.19	น้อย	4
เฉลี่ยรวม	2.74	0.09	ปานกลาง	

จากตารางที่ 42 พบว่า ผลกระทบของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น
ของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ภาพรวมทั้ง 5 ด้าน ส่งผลกระทบอยู่ใน
ระดับปานกลาง ($\mu=2.74$, $\sigma=0.09$) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า มีผลกระทบเรียงลำดับจากข้อที่มี
ค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ปัจจัยด้านความรู้ เกี่ยวกับ กฎ ระเบียบภาษีส่วนท้องถิ่นของผู้เสียภาษี
($\mu=3.52$, $\sigma=0.17$) รองลงมาคือ ปัจจัยด้านเอกสารการยื่นแบบภาษีบำรุงท้องถิ่น ($\mu=3.39$, $\sigma=0.21$)
ปัจจัยด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น ($\mu=2.95$, $\sigma=0.21$) ปัจจัยด้านการบริการและประชาสัมพันธ์
($\mu=2.29$, $\sigma=0.19$) และปัจจัยด้านความรู้ เกี่ยวกับ กฎ ระเบียบภาษีส่วนท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่
พนักงาน ($\mu=1.58$, $\sigma=0.15$) ตามลำดับ

ตารางที่ 43 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ด้านปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับ กฎ ระเบียบภาษีส่วนท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่พนักงาน

ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับ กฎ ระเบียบภาษีส่วนท้องถิ่น ของเจ้าหน้าที่พนักงาน	ระดับผลกระทบ			อันดับ
	μ	σ	ความหมาย	
1. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ กฎหมาย ระเบียบในการจัดเก็บ ภาษีบำรุงท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล	1.19	0.39	น้อยที่สุด	6
2. มีความรู้ความเข้าใจในกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ ของ พระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในจัดเก็บภาษี	1.65	0.48	น้อย	5
3. มีความรู้ความเข้าใจในอัตราภาษี และการประเมินค่าภาษี บำรุงท้องถิ่น ตรงตามระเบียบ	1.74	0.44	น้อย	4
4. มีความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนและวิธีการในการปฏิบัติการ จัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น	1.09	0.28	น้อยที่สุด	7
5. มีความรู้ความเข้าใจในการตรวจสอบและจัดทำบัญชีผู้เสีย ภาษีที่อยู่ในเกณฑ์เสียภาษีในปีงบประมาณ	1.79	0.40	น้อย	2
6. มีการศึกษาข้อมูลด้านกฎหมายภาษีอากรใหม่ ๆ อยู่เสมอ ๆ	1.87	0.34	น้อย	1
7. องค์การบริหารส่วนตำบลจัดอบรมเจ้าหน้าที่ด้านการจัดเก็บ อยู่เป็นประจำ	1.75	0.43	น้อย	3
เฉลี่ยรวม	1.58	0.15	น้อย	

จากตารางที่ 43 พบว่า ผลกระทบของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ด้านปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับ กฎ ระเบียบภาษีส่วนท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่พนักงาน ผลกระทบภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\mu=1.58$, $\sigma=0.15$) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อเรียงลำดับจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 อันดับคือ มีการศึกษาข้อมูลด้านกฎหมายภาษีอากรใหม่ ๆ อยู่เสมอ ๆ ($\mu=1.87$, $\sigma=0.34$) รองลงมา คือ มีความรู้ความเข้าใจในการตรวจสอบและจัดทำบัญชีผู้เสียภาษีที่อยู่ในเกณฑ์เสียภาษีในปีงบประมาณ ($\mu=1.79$, $\sigma=0.40$) และองค์การบริหารส่วนตำบลจัดอบรมเจ้าหน้าที่ด้านการจัดเก็บอยู่เป็นประจำ ($\mu=1.75$, $\sigma=0.43$) ส่วนข้อที่มีผลกระทบน้อยที่สุดคือ มีความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนและวิธีการในการปฏิบัติการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น ($\mu=1.09$, $\sigma=0.28$)

ตารางที่ 44 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ด้านปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับกฎ ระเบียบภาษีส่วนท้องถิ่นของผู้เสียภาษี

ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับกฎ ระเบียบภาษีส่วนท้องถิ่นของผู้เสียภาษี	ระดับผลกระทบ			อันดับ
	μ	σ	ความหมาย	
1. ความรู้เกี่ยวกับ กฎ ระเบียบในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของผู้เสียภาษี	3.85	0.35	มาก	2
2. ความรู้ในขั้นตอนวิธีการยื่นภาษีบำรุงท้องถิ่นของผู้เสียภาษี	2.81	0.49	ปานกลาง	6
3. ความรู้ในด้านอัตราภาษีบำรุงท้องถิ่นของผู้เสียภาษี	3.99	0.40	มาก	1
4. ความรู้ในการคำนวณภาษีบำรุงท้องถิ่นของผู้เสียภาษี	3.85	0.43	มาก	3
5. ความรู้ด้านแบบฟอร์มที่ใช้ประกอบการกรอกรายการยื่นภาษีบำรุงท้องถิ่นของผู้เสียภาษี	3.79	0.44	มาก	4
6. ความรู้เรื่องกำหนดระยะเวลาในการเสียภาษีบำรุงท้องถิ่นของผู้เสียภาษี	3.56	0.50	มาก	5
7. ความรู้ถึงรายการทรัพย์สินที่จะชำระภาษีบำรุงท้องถิ่นเป็นประเภทใดของผู้เสียภาษี	2.78	0.48	ปานกลาง	7
เฉลี่ยรวม	3.52	0.17	มาก	

จากตารางที่ 44 พบว่า ผลกระทบของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ด้านปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับกฎ ระเบียบภาษีส่วนท้องถิ่นของผู้เสียภาษี ผลกระทบภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=3.52$, $\sigma=0.17$) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อเรียงลำดับจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากไป 3 อันดับ คือ ความรู้ในด้านอัตราภาษีบำรุงท้องถิ่น ของผู้เสียภาษี ($\mu=3.99$, $\sigma=0.40$) รองลงมา คือ ความรู้เกี่ยวกับ กฎ ระเบียบในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น ของผู้เสียภาษี ($\mu=3.85$, $\sigma=0.35$) และ ความรู้ในการคำนวณภาษีบำรุงท้องถิ่น ของผู้เสียภาษี ($\mu=3.85$, $\sigma=0.43$) ส่วนข้อที่มีผลกระทบน้อยที่สุด คือ ความรู้ถึงรายการทรัพย์สินที่จะชำระภาษีบำรุงท้องถิ่นเป็นประเภทใด ของผู้เสียภาษี ($\mu=2.78$, $\sigma=0.48$)

ตารางที่ 45 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ด้านปัจจัยด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น

ปัจจัยด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น	ระดับผลกระทบ			อันดับ
	μ	σ	ความหมาย	
1. เจ้าหน้าที่รับชำระภาษีมีธรรมาศยที่ดี	2.47	0.50	น้อย	6
2. จัดเตรียมเจ้าหน้าที่ที่รับชำระภาษีบำรุงท้องถิ่นเพียงพอกับผู้ใช้บริการ	2.87	0.42	ปานกลาง	3
3. มีการจัดเจ้าหน้าที่ที่สามารถให้คำปรึกษาด้านการชำระภาษีไว้ให้	3.91	0.44	มาก	1
4. มีการจัดทำป้ายแสดงขั้นตอนการชำระภาษีบำรุงท้องถิ่นไว้ให้เห็นอย่างชัดเจน เข้าใจง่าย	2.74	0.50	ปานกลาง	5
5. มีการจัดเตรียมสถานที่ไว้ให้กับผู้ยื่นภาษี	2.78	0.41	ปานกลาง	4
6. จัดให้มีการออกบริการรับชำระภาษีนอกสำนักงาน	2.91	0.48	ปานกลาง	2
เฉลี่ยรวม	2.95	0.21	ปานกลาง	

จากตารางที่ 45 พบว่า ผลกระทบของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ด้านปัจจัยด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น ผลกระทบภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=2.95$, $\sigma=0.21$) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อเรียงลำดับจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากไป 3 อันดับ คือ มีการจัดเจ้าหน้าที่ที่สามารถให้คำปรึกษาด้านการชำระภาษีไว้ให้ ($\mu=3.91$, $\sigma=0.44$) รองลงมา คือ จัดให้มีการออกบริการรับชำระภาษีนอกสำนักงาน ($\mu=2.91$, $\sigma=0.48$) และ จัดเตรียมเจ้าหน้าที่ที่รับชำระภาษีบำรุงท้องถิ่นเพียงพอกับผู้ใช้บริการ ($\mu=2.87$, $\sigma=0.42$) ส่วนข้อที่มีผลกระทบน้อยที่สุด คือ เจ้าหน้าที่รับชำระภาษีมีธรรมาศยที่ดี ($\mu=2.47$, $\sigma=0.50$)

ตารางที่ 46 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ด้านปัจจัยด้านเอกสารการยื่นแบบภาษีบำรุงท้องถิ่น

ปัจจัยด้านเอกสารการยื่นแบบภาษีบำรุงท้องถิ่น	ระดับผลกระทบ			อันดับ
	μ	σ	ความหมาย	
1. เอกสารที่ใช้ยื่นภาษี อ่านแล้วมีความเข้าใจยาก	3.99	0.47	มาก	1
2. เอกสารที่ใช้ยื่นภาษีมีย่านวนมาก	3.72	0.21	มาก	2
3. เอกสารที่ใช้ยื่นภาษีกรอกข้อมูลค่อนข้างยาก	3.62	0.54	มาก	3
4. มีการสำรวจแบบพิมพ์และจัดเตรียมแบบพิมพ์ต่างๆ ล่าช้า	2.87	0.42	ปานกลาง	4
5. มีการจัดทำระบบทางเดินเอกสารไว้อย่างชัดเจน	2.74	0.53	ปานกลาง	5
เฉลี่ยรวม	3.39	0.21	ปานกลาง	

จากตารางที่ 46 พบว่า ผลกระทบของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ด้านปัจจัยด้านเอกสารการยื่นแบบภาษีบำรุงท้องถิ่น ผลกระทบภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=3.39$, $\sigma=0.21$) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ เรียงลำดับจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากไป 3 อันดับ คือ เอกสารที่ใช้ยื่นภาษี อ่านแล้วมีความเข้าใจยาก ($\mu=3.99$, $\sigma=0.47$) รองลงมา คือ เอกสารที่ใช้ยื่นภาษีมีย่านวนมาก ($\mu=3.72$, $\sigma=0.21$) และเอกสารที่ใช้ยื่นภาษีกรอกข้อมูลค่อนข้างยาก ($\mu=3.62$, $\sigma=0.54$) ส่วนข้อที่มีผลกระทบน้อยที่สุด คือ มีการจัดทำระบบทางเดินเอกสารไว้อย่างชัดเจน ($\mu=2.74$, $\sigma=0.53$)

ตารางที่ 47 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ด้านปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์

ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์	ระดับผลกระทบ			อันดับ
	μ	σ	ความหมาย	
1. มีเครื่องมือและเทคโนโลยีที่จะช่วยในการประชาสัมพันธ์	2.96	0.47	ปานกลาง	2
2. มีการจัดประชุมเรื่องการชำระภาษี ให้กับตัวแทนชุมชน เพื่อกระจายข่าวไปสู่ประชาชน	3.09	0.41	ปานกลาง	1
3. มีการจัดแจ้งข่าวประชาสัมพันธ์ด้วยเสียงตามสาย	2.00	0.42	น้อย	3
4. มีการจัดทำเอกสารแผ่นพับ โปสเตอร์ เชิญชวนเพื่อให้ไปชำระภาษีบำรุงท้องถิ่น	1.79	0.47	น้อย	6
5. มีการติดป้ายประกาศแจ้งการชำระภาษี ตามตลาด หรือที่ชุมชนที่มองเห็นได้ชัดเจน	1.91	0.33	น้อย	5
6. มีการออกหน่วยประชาสัมพันธ์แจ้งให้ประชาชนทราบ ก่อนมีการชำระภาษี	1.97	0.48	น้อย	4
เฉลี่ยรวม	2.29	0.19	น้อย	

จากตารางที่ 47 พบว่า ผลกระทบของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ด้านปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ ผลกระทบภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\mu=2.29$, $\sigma=0.19$) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อเรียงลำดับจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากไป 3 อันดับ คือ มีการจัดประชุมเรื่องการชำระภาษี ให้กับตัวแทนชุมชนเพื่อกระจายข่าวไปสู่ประชาชน ($\mu=3.09$, $\sigma=0.41$) รองลงมา คือ มีเครื่องมือและเทคโนโลยีที่จะช่วยในการประชาสัมพันธ์ ($\mu=2.96$, $\sigma=0.47$) และ มีการจัดแจ้งข่าวประชาสัมพันธ์ด้วยเสียงตามสาย ($\mu=2.00$, $\sigma=0.42$) ส่วนข้อที่มีผลกระทบน้อยที่สุด คือ มีการจัดทำเอกสารแผ่นพับ โปสเตอร์ เชิญชวนเพื่อให้ไปชำระภาษีบำรุงท้องถิ่น ($\mu=1.79$, $\sigma=0.47$)

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี

- ไม่มี

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้เพื่อเป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่ องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ผู้ศึกษาลำดับการนำเสนอหัวข้อดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี
- 2) เพื่อหาแนวทางปรับปรุง และพัฒนาในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่ ให้มีประสิทธิภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือแบบสอบถามแบบคำถามปลายปิด และแบบคำถามปลายเปิด โดยผู้ศึกษาเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 68 ชุด โดยแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ใช้วิธีการหาค่าความถี่ (frequency) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ (percentage)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ที่ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย (mean : μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation : σ)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร เป็นหัวหน้างานจัดเก็บรายได้และเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ ที่ปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี 6 อำเภอ มีจำนวน 34 แห่ง แห่งละ 2 คน รวมจำนวนประชากร 68 คน

กลุ่มตัวอย่าง องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 34 แห่ง จำนวน 68 คน โดยใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เนื่องจากประชากรมีลักษณะที่แน่นอนไม่แตกต่างกันจึงใช้ประชากรทั้งหมด

ขอบเขตประชากรที่ทำการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ จะศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี โดยแบ่งเป็นปัจจัยด้านความรู้ระเบียบเกี่ยวกับภาษีส่วนท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่พนักงาน ปัจจัยด้านความรู้ ระเบียบเกี่ยวกับภาษีส่วนท้องถิ่นของผู้เสียภาษี ปัจจัยด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น ปัจจัยด้านเอกสารการยื่นภาษีบำรุงท้องถิ่น และปัจจัยด้านการบริการและประชาสัมพันธ์

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษา ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี แต่ละด้านที่ส่งผลกระทบดังนี้ ปัจจัยด้านความรู้ เกี่ยวกับ กฎระเบียบภาษีส่วนท้องถิ่น ของเจ้าหน้าที่พนักงาน ผลกระทบอยู่ในระดับ น้อย ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับ กฎ ระเบียบภาษีส่วนท้องถิ่น ของผู้เสียภาษี ผลกระทบอยู่ในระดับ มาก ปัจจัยด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น ผลกระทบอยู่ในระดับ ปานกลาง ปัจจัยด้านเอกสารการยื่นแบบภาษีบำรุงท้องถิ่น ผลกระทบอยู่ในระดับ ปานกลาง และปัจจัยด้านการบริการและประชาสัมพันธ์ ผลกระทบอยู่ในระดับ น้อย จากผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลคือ ปัจจัยด้านความรู้ เกี่ยวกับ กฎ ระเบียบภาษีส่วนท้องถิ่น ของผู้เสียภาษี โดยสรุปผลแต่ละส่วนได้ ดังนี้

1) ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นหัวหน้างานจัดเก็บรายได้ และพนักงานจัดเก็บรายได้ คิดเป็นร้อยละ 50.00 เท่ากัน ส่วนใหญ่เป็นหญิง คิดเป็นร้อยละ 89.70 มีอายุระหว่าง 45 - 50 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.70 ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 50.00 จบสาขาวิชาการบัญชีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.50 และมีประสบการณ์การทำงานด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นมากกว่า 3- 5 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.70

2) ผลกระทบของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ภาพรวมทั้ง 5 ด้าน ส่งผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่า มีผลกระทบเรียงลำดับจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับ กฎ ระเบียบภาษีส่วนท้องถิ่นของผู้เสียภาษี รองลงมาคือ ปัจจัยด้านเอกสารการยื่นแบบภาษีบำรุงท้องถิ่น ปัจจัยด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น ปัจจัยด้านการบริการและประชาสัมพันธ์ และปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับ กฎ ระเบียบภาษีส่วนท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่พนักงาน เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อปรากฏผล ดังนี้

(1) ด้านปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับ กฎ ระเบียบภาษีส่วนท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่พนักงาน

ผลกระทบของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ด้านปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับ กฎ ระเบียบภาษีส่วนท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่พนักงาน ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อเรียงลำดับจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 อันดับคือ มีการศึกษาข้อมูลด้านกฎหมายอากรใหม่ ๆ อยู่เสมอ ๆ รองลงมาคือ มีความรู้ความเข้าใจในการตรวจสอบและจัดทำบัญชีผู้เสียภาษีที่อยู่ในเกณฑ์เสียภาษีในพึงประมาณ และองค์การบริหารส่วนตำบลจัดอบรมเจ้าหน้าที่ด้านการจัดเก็บอยู่เป็นประจำ ส่วนข้อที่มีผลกระทบน้อยที่สุดคือ มีความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนและวิธีการในการปฏิบัติการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น

(2) ด้านปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับกฎ ระเบียบภาษีส่วนท้องถิ่นของผู้เสียภาษี

ผลกระทบของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ด้านปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับกฎ ระเบียบภาษีส่วนท้องถิ่นของผู้เสียภาษี ผลกระทบภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อเรียงลำดับจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากไป 3 อันดับ คือ ความรู้ในด้านอัตราภาษีบำรุงท้องถิ่น ของผู้เสียภาษี รองลงมา คือ ความรู้เกี่ยวกับ กฎ ระเบียบในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น ของผู้เสียภาษี และ ความรู้ในการคำนวณภาษีบำรุงท้องถิ่น ของผู้เสียภาษี ส่วนข้อที่มีผลกระทบน้อยที่สุด คือ ความรู้ถึงรายการทรัพย์สินที่จะชำระภาษีบำรุงท้องถิ่นเป็นประเภทใด ของผู้เสียภาษี

(3) ด้านปัจจัยด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น

ผลกระทบของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ด้านปัจจัยด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น ผลกระทบภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อเรียงลำดับจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากไป 3 อันดับ คือ มีการจัดเจ้าหน้าที่ที่สามารถให้คำปรึกษาด้านการชำระภาษีไว้เป็นอย่างดี รองลงมา คือ

จัดให้มีการออกบริการรับชำระภาษีนอกสำนักงาน และ จัดเตรียมเจ้าหน้าที่ที่รับชำระภาษีบำรุงท้องถิ่น เพียงพอแก่ผู้ใช้บริการ ส่วนข้อที่มีผลกระทบน้อยที่สุด คือ เจ้าหน้าที่รับชำระภาษีมีอัตราเสียที่ดี

(4) ด้านปัจจัยด้านเอกสารการยื่นแบบภาษีบำรุงท้องถิ่น

ผลกระทบของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ด้านปัจจัยด้านเอกสารการยื่นแบบภาษีบำรุงท้องถิ่น ผลกระทบภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อวิเคราะห์เป็นรายชื่อเรียงลำดับจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดไป 3 อันดับ คือ เอกสารที่ใช้ยื่นภาษี อ่านแล้วมีความเข้าใจยาก รองลงมา คือ เอกสารที่ใช้ยื่นภาษีมีจำนวนมาก และเอกสารที่ใช้ยื่นภาษีกรอกข้อมูลค่อนข้างยาก ส่วนข้อที่มีผลกระทบน้อยที่สุด คือ มีการจัดทำระบบทางเดินเอกสารไว้อย่างชัดเจน

(5) ด้านปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์

ผลกระทบของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ด้านปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ ผลกระทบภาพรวมอยู่ในระดับ น้อย เมื่อวิเคราะห์เป็นรายชื่อเรียงลำดับจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดไป 3 อันดับ คือ มีการจัดประชุมเรื่องการชำระภาษี ให้กับตัวแทนชุมชนเพื่อกระจายข่าวไปสู่ประชาชน รองลงมา คือ มีเครื่องมือและเทคโนโลยีที่จะช่วยในการประชาสัมพันธ์ และ มีการจัดแจ้งข่าวประชาสัมพันธ์ด้วยเสียงตามสาย ส่วนข้อที่มีผลกระทบน้อยที่สุด คือ มีการจัดทำเอกสารแผ่นพับ โปสเตอร์ เชิญชวนเพื่อให้ไปชำระภาษีบำรุงท้องถิ่น

จากผลการศึกษาจึงทำให้ทราบว่าปัจจัยด้านใดที่ส่งผลกระทบในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี คือ ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับ กฎ ระเบียบภาษีส่วนท้องถิ่น ของผู้เสียภาษี ซึ่งส่งผลกระทบในระดับมาก เป็นสาเหตุทำให้รายได้ในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของจังหวัดสิงห์บุรีลดลง จึงจำเป็นต้องหาแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี

5.2 การอภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการศึกษา ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ปรากฏผลดังนี้

1. ด้านปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับ กฎ ระเบียบภาษีส่วนท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่พนักงานผลกระทบ ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า มีการศึกษาข้อมูลด้านกฎหมาย

ภาษีอากรใหม่ ๆ อยู่เสมอ ๆ มีความรู้ความเข้าใจในการตรวจสอบและจัดทำบัญชีผู้เสียภาษีที่อยู่ในเกณฑ์เสียภาษีในปีงบประมาณ และองค์การบริหารส่วนตำบลจัดอบรมเจ้าหน้าที่ด้านการจัดเก็บอยู่เป็นประจำ อาจเป็นเพราะว่ากฎระเบียบของภาษีส่วนท้องถิ่นมีมากซึ่งต้องทำความรู้ ความเข้าใจในกฎหมาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ แววดาว ศรีคำสุข (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ภาษีโรงเรือนและที่ดิน มีปัญหาในเรื่องผู้ชำระภาษีไม่เข้าใจ กฎระเบียบ ข้อบังคับพระราชบัญญัติ ที่เกี่ยวข้องกับการเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน ส่วนภาษีบำรุงท้องถิ่น มีปัญหามากในเรื่อง การสำรวจที่ดินเพื่อเสียภาษีบำรุงท้องถิ่นที่มีความยุ่งยาก และภาษีป้าย มีปัญหาในเรื่อง ผู้ชำระภาษีไม่เข้าใจ กฎระเบียบข้อบังคับของพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการเสียภาษีป้าย

2 ด้านปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับกฎ ระเบียบภาษีส่วนท้องถิ่นของผู้เสียภาษี ผลกระทบภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความรู้ในด้านอัตราภาษีบำรุงท้องถิ่น ของผู้เสียภาษี ซึ่งส่งผลกระทบต่อเกี่ยวกับกฎ ระเบียบภาษีส่วนท้องถิ่น ของผู้เสียภาษีในเรื่องอัตราภาษีบำรุงท้องถิ่นมีหลายอัตราอาจทำให้จำได้ไม่หมด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอนันต์ จันทร์หงษ์ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาการชำระภาษีบำรุงท้องถิ่นของประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิษฐ์ ผลการศึกษาพบว่า การชำระภาษีบำรุงท้องถิ่นของประชาชน ด้านความเหมาะสมของอัตราภาษี มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนปัญหาด้านการรับแจ้งข้อมูลข่าวสาร ด้านความเหมาะสมของระเบียบ ข้อบังคับ ด้านความเหมาะสมของช่องทางการให้บริการ ด้านเจ้าหน้าที่ให้บริการ และความเหมาะสมของสถานที่ให้บริการ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย และจากข้อเสนอแนะพบว่า ควรมีการกำหนดฐานภาษีที่เหมาะสมและชัดเจน ควรกำหนดช่วงระยะเวลาในการชำระภาษีให้เหมาะสม และควรเพิ่มช่องทาง การประชาสัมพันธ์การชำระภาษีบำรุงท้องถิ่น

3 ด้านปัจจัยด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น ผลกระทบภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการจัดเจ้าหน้าที่ที่สามารถให้คำปรึกษาด้านการชำระภาษีไว้ให้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิราภรณ์ ห่วงรัศมี (2546:48-51) ได้กล่าวไว้ใน วารสารภาษี บัญชีและกฎหมายธุรกิจ ฉบับที่ 101 ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2546 ในหัวข้อเรื่อง การเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน ไว้ดังนี้ บางครั้งประชาชนเข้าใจผิดคิดว่าการเสียภาษีโรงเรือนที่ดินเป็นอย่างเดียวกับภาษีที่ต้องเสียทุกปีให้กับสรรพากร (ภาษีรายได้) และมองว่าเป็นการจัดเก็บภาษีซ้ำซ้อน ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในต่างจังหวัดจะถูกประชาชนต่อว่าอย่างมากมาย ภาษีโรงเรือนและที่ดินเป็นภาษีที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองท้องถิ่นในที่นี้คือ องค์รปกครองส่วนท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด

เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา เมื่อมีการจัดเก็บภาษีโรงเรือน และที่ดิน รายได้ทั้งหมดเป็นขององค์กรส่วนท้องถิ่นที่จัดเก็บภาษีนั้นทั้งร้อยเปอร์เซ็นต์ ต่างจากการจัดเก็บภาษีของกรมสรรพากรที่ส่งเป็นรายได้ของรัฐบาลกลาง ซึ่งนำไปบริหารประเทศในส่วนรวม จากบทความนี้มีความหมาย ในการจัดเก็บ โรงเรือนและที่ดินซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น ประชาชนยังมีความเข้าใจผิดคิดว่าเป็นการจัดเก็บภาษีโดยกรมสรรพากร ซึ่งอาจเกิดจากการขาดการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้เข้าถึงการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นที่จะต้องทำให้ประชาชนมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีบำรุงท้องถิ่นให้มากขึ้น เพื่อให้การจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4 ด้านปัจจัยด้านเอกสารการยื่นแบบภาษีบำรุงท้องถิ่น ผลกระทบภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เอกสารที่ใช้ยื่นภาษี อ่านแล้วมีความเข้าใจยาก มีการสำรวจแบบพิมพ์และจัดเตรียมแบบพิมพ์ต่าง ๆ ถ้าซ้ำ เอกสารที่ใช้ยื่นภาษีมีย่จำนวนมาก อาจเป็นเพราะว่าในการยื่นแบบภาษีต่าง ๆ จะต้องทำแบบฟอร์มที่ใช้ได้ทั่วประเทศ ฉะนั้นเอกสารบางอย่างของทางราชการจะเป็นในลักษณะคำพูดแบบ กฎหมาย ทำให้ประชาชนเข้าใจยาก และเอกสารที่ใช้มีมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศราวุธ ชัยชนะ (2547: 70-72) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจการเสียภาษีส่วนท้องถิ่นของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ กล่าวไว้ เกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีท้องถิ่นของประชาชนศึกษาปัจจัยบุคคลที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีท้องถิ่นและศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีท้องถิ่น จากผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีท้องถิ่นในระดับค่อนข้างต่ำ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามทำให้เกิดความแตกต่างในระดับความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการอ่านเอกสารในการยื่นภาษี จากผลการวิจัยจึงต้องมีการให้ความรู้เกี่ยวกับเอกสารการยื่นภาษีส่วนท้องถิ่นให้กับประชาชนให้มีความรู้เพิ่มขึ้นจากเดิมมากยิ่งขึ้น

5 ด้านปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ ผลกระทบภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการจัดประชุมเรื่องการชำระภาษี ให้กับตัวแทนชุมชนเพื่อกระจายข่าวไปสู่ประชาชน อาจเป็นเพราะว่าการจัดประชุมเรื่องการชำระภาษีทางหน่วยงานไม่ค่อยมีเวลา ซึ่งต้องใช้ความรู้ ความสามารถในการอธิบายให้ตัวแทนชุมชนทราบเพื่อกระจายข่าวแทนหน่วยงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พลประสิทธิ์ ฤทธิรักษา (2545: 37-44) กล่าวใน วารสารภาษี บัญชีและกฎหมายธุรกิจ ฉบับที่ 99 เดือนธันวาคม 2545 ในหัวข้อเรื่อง การประเมินภาษี โรงเรือนและที่ดิน

ย้อนหลังและการเสียเงินเพิ่มไว้ดังนี้ การประเมินภาษีโรงเรือนและที่ดินย้อนหลัง เป็นสิ่งจำเป็นที่รัฐต้องกระทำเพื่อให้ได้ภาษีอากรมาพัฒนาบำรุงรักษาท้องถิ่น ทั้งนี้เป็นเรื่องของคนท้องถิ่นกระทำเพื่อท้องถิ่น อันเป็นหลักสำคัญและนโยบายของรัฐที่จะให้ท้องถิ่นมีอิสระปกครองตนเอง ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารส่วนท้องถิ่นหลายฉบับ นับตั้งแต่ระดับตำบลจนถึงกรุงเทพมหานคร การบริหารส่วนท้องถิ่นจะประสบผลสำเร็จตามหลักการการประชาธิปไตยและนโยบายแห่งรัฐ จึงอยู่ที่คนในท้องถิ่น นับแต่ผู้ที่อาสาเข้าไปบริหารส่วนท้องถิ่นและบุคคลในท้องถิ่นนั้นมีจิตสำนึกร่วมกันรับผิดชอบ เช่น การจัดเก็บภาษีท้องถิ่นตามกฎหมายต้องดำเนินการอย่างเอาใจจริงเอาใจมุ่งถึงประโยชน์ส่วนรวมยิ่งกว่าประโยชน์ส่วนตัวหรือของพวกพ้อง ส่วนประชาชนในท้องถิ่น เมื่อตนมีหน้าที่เสียภาษีส่วนท้องถิ่น ก็ต้องดำเนินการเสียภาษีตามกำหนดเวลาหรือปฏิบัติตามกฎหมายท้องถิ่นอื่นรวมทั้งให้ความร่วมมือกับท้องถิ่น เช่น ช่วยกันรักษาความสะอาดเรียบร้อยของท้องถิ่น ไม่สร้างโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างล่วงล้ำที่สาธารณะ ดังนี้ ในอนาคตไม่ช้าเราคงเห็นท้องถิ่นบริหารส่วนท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพสามารถพึ่งพาตนเองได้มากยิ่งขึ้น

5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษา ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี มีข้อเสนอแนะที่ควรนำเสนอในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความพึงพอใจของประชาชนในการใช้บริการในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลใดตำบลหนึ่ง เพื่อให้ทราบความพึงพอใจในการให้บริการเพื่อนำไปปรับปรุงองค์กรต่อไป
2. ควรมีการศึกษาถึงความต้องการของประชาชนต่อการจัดเก็บภาษีของเทศบาลในเขตอำเภอ เพื่อเปรียบเทียบผลที่ได้รับนำไปปรับปรุงองค์กรต่อไป
3. ควรมีการศึกษาถึงการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในหน่วยงาน เพื่อทราบถึงผลความพอเพียงในด้านต่าง ๆ ของหน่วยงาน

บรรณานุกรม

กองราชการส่วนท้องถิ่น กรมการปกครองส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย.

คู่มือพนักงานส่วนตำบล. กรุงเทพมหานคร : ส่วนท้องถิ่นกรมการปกครอง,2550

กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย. **คู่มือปฏิบัติงาน**

พนักงานส่วนตำบล. กรุงเทพมหานคร : ส่วนท้องถิ่นกรมการปกครอง,2552

กลุ่มนักวิชาการภาษีอากร. **ภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร 2550. กรุงเทพมหานคร : เรือนแก้ว
การพิมพ์.**

ชูศรี วงศ์รัตนะ. **2541. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ :**

เทพเนรมิตการพิมพ์.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. **2540. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ :**

คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

ประจักษ์ เลิศรุ่ง. **2544. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปัญหาการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการจัดเก็บ**

ภาษีหัก ณ ที่จ่าย ของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดเชียงใหม่.

ภาควิชา บริหารธุรกิจและการตลาดการเกษตร คณะธุรกิจการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

พลประสิทธิ์ ฤทธิรักษา. **2545. ผู้บริหารท้องถิ่นกับข้อควรรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับภาษีส่วนท้องถิ่น**

วารสารเอกสารภาษีอากร. ฉบับที่ 250: 95-100

พลประสิทธิ์ ฤทธิรักษา. **2545. การประเมินภาษีโรงเรือนและที่ดินย้อนหลังและเสียเงินเพิ่ม**

วารสารภาษี บัญชีและกฎหมายธุรกิจ. ฉบับที่ 99: 37-44

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. **2540. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.**

พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : ประสานงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทร์ วิโรฒประสานมิตร.

วิราگانต์ ห่วงรักษ์. **2546. การเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน. วารสารภาษี บัญชีและกฎหมายธุรกิจ.**

ฉบับที่ 101 :48-51.

แหวดาว ศรีคำสุข. **2546. ปัญหาในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหาร**

ส่วนตำบลในเขตจังหวัดเชียงใหม่. สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย

ราชภัฏเชียงใหม่.

บรรณานุกรม (ต่อ)

ศราวุธ ชัยชนะ. 2547. ความรู้ความเข้าใจการเสียภาษีส่วนท้องถิ่นของประชาชนในเขตพื้นที่
องค์การบริหารส่วนตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ สาขาวิชา
การบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อนันต์ จันทร์หงส์. 2550. ปัญหาการชำระภาษีบำรุงท้องที่ของประชาชน ในเขตองค์การบริหาร
ส่วนตำบลแสนตอ อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์. สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการค้นคว้าแบบอิสระเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี” เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และนำเสนอในลักษณะภาพรวม จึงขอความกรุณาท่าน โปรดให้ข้อมูลตามความเป็นจริง และขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

.....

คำชี้แจง : แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น **3** ส่วน

ส่วนที่ **1** ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ **2** ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี

ส่วนที่ **3** ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง : โปรดใส่เครื่องหมาย ลงในช่อง () ตามความเป็นจริง

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. อายุ

() 20- 25 ปี () 26- 30 ปี () 31 - 35 ปี
() 36- 40 ปี () 41 - 45 ปี () 46- 50 ปี
() 51 ปีขึ้นไป

3. ตำแหน่งงาน

() หัวหน้างานจัดเก็บรายได้ () เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้

4. ระดับการศึกษา

() ปวช. () ปวส.
() ปริญญาตรี () สูงกว่าปริญญาตรี

5. สาขาวิชาที่จบ

() การบัญชี () การเงิน
() การตลาด () การจัดการ
() อื่น ๆ (โปรดระบุ)

6. ประสิทธิภาพด้านการดำเนินงานด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น
- () น้อยกว่า 1 ปี
 - () มากกว่า 1 ปี - 3 ปี
 - () มากกว่า 3 ปี - 5 ปี
 - () มากกว่า 5 ปี

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล
ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี

คำชี้แจง : ให้ท่านระบุสภาพของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น โดยใส่เครื่องหมาย
ลงในช่องระดับของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหาร
ส่วนตำบลในเขตจังหวัดสิงห์บุรีดังนี้

- 5 หมายถึง มีผลกระทบมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีผลกระทบมาก
- 3 หมายถึง มีผลกระทบปานกลาง
- 2 หมายถึง มีผลกระทบน้อย
- 1 หมายถึง มีผลกระทบน้อยที่สุด

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล
ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบ	ระดับผลกระทบ				
	5	4	3	2	1
1. ปัจจัยด้านความรู้ เกี่ยวกับ กฎระเบียบภาษีส่วนท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่					
1.1 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ กฎหมาย ระเบียบในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล					
1.2 มีความรู้ความเข้าใจในกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ ของพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในจัดเก็บภาษี					
1.3 มีความรู้ความเข้าใจในอัตราภาษี และการประเมินค่าภาษีบำรุงท้องถิ่น ตรงตามระเบียบ					
1.4 มีความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนและวิธีการในการปฏิบัติการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น					
1.5 มีความรู้ความเข้าใจในการตรวจสอบและจัดทำบัญชีผู้เสียภาษีที่อยู่ในเกณฑ์เสียภาษีในปีงบประมาณ					
1.6 มีการศึกษาข้อมูลด้านกฎหมายภาษีอากรใหม่ ๆ อยู่เสมอ					
1.7 องค์การบริหารส่วนตำบลจัดอบรม เจ้าหน้าที่ด้านการจัดเก็บอยู่เป็นประจำ					

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบ	ระดับผลกระทบ				
	5	4	3	2	1
2 ปัจจัยด้านความรู้ เกี่ยวกับ กฎระเบียบภาษีส่วนท้องถิ่นของ ผู้เสียภาษี					
21 ความรู้เกี่ยวกับ กฎ ระเบียบในการจัดเก็บภาษี บำรุงท้องถิ่น ของผู้เสียภาษี					
22 ความรู้ในขั้นตอนวิธีการยื่นภาษีบำรุงท้องถิ่น ของผู้เสียภาษี					
23 ความรู้ในด้านอัตราภาษีบำรุงท้องถิ่น ของผู้เสียภาษี					
24 ความรู้ในการคำนวณภาษีบำรุงท้องถิ่น ของผู้เสียภาษี					
25 ความรู้ด้านแบบฟอร์มที่ใช้ประกอบการการยื่นภาษีบำรุง ท้องถิ่น ของผู้เสียภาษี					
26 ความรู้เรื่องกำหนดระยะเวลาในการเสีย ภาษีบำรุง ท้องถิ่น ของผู้เสียภาษี					
27 ความรู้ถึงรายการทรัพย์สินที่จะชำระภาษีบำรุงท้องถิ่นเป็น ประเภทใด ของผู้เสียภาษี					
3 ปัจจัยด้านการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่น					
31 เจ้าหน้าที่รับชำระภาษีมียศรยศที่ดี					
32 จัดเตรียมเจ้าหน้าที่ ที่รับชำระภาษีบำรุงท้องถิ่นเพียงพอกับ ผู้ใช้บริการ					
33 การจัดเจ้าหน้าที่ ที่สามารถให้คำปรึกษาด้านการชำระภาษี ไว้เป็นอย่างดี					
34 การจัดทำป้ายแสดงขั้นตอนการชำระภาษีบำรุงท้องถิ่นไว้ให้ เห็นอย่างชัดเจน เข้าใจง่าย					
35 การจัดเตรียมสถานที่ไว้ให้กับผู้ยื่นภาษีอย่างเพียงพอ					
36 จัดให้มีการออกบริการรับชำระภาษีนอกสำนักงาน					

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบ	ระดับผลกระทบ				
	5	4	3	2	1
4 ปัจจัยด้านเอกสารการยื่นแบบภาษีบำรุงท้องถิ่น					
41 เอกสารที่ใช้ยื่นภาษี อ่านแล้วมีความเข้าใจยาก					
42 เอกสารที่ใช้ยื่นภาษีมีย่านจำนวนมาก					
43 เอกสารที่ใช้ยื่นภาษีกรอกข้อมูลค่อนข้างยาก					
44 การสำรวจแบบพิมพ์และจัดเตรียมแบบพิมพ์ต่างๆ ลำบาก					
45 การจัดทำระบบทางเดินเอกสารไว้อย่างชัดเจน					
5 ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์					
5.1 เครื่องมือและเทคโนโลยีที่จะช่วยในการประชาสัมพันธ์					
5.2 การจัดประชุมเรื่องการชำระภาษี ให้กับตัวแทนชุมชนเพื่อกระจายข่าวไปสู่ประชาชน					
5.3 การจัดแจ้งข่าวประชาสัมพันธ์ด้วยเสียงตามสาย					
5.4 การจัดทำเอกสารแผ่นพับ โปสเตอร์ เชิญชวนเพื่อให้ไปชำระภาษีบำรุงท้องถิ่น					
5.5 การติดป้ายประกาศแจ้งการชำระภาษี ตามตลาด หรือที่ชุมชนที่มองเห็นได้ชัดเจน					
5.6 การออกหน่วยประชาสัมพันธ์แจ้งให้ประชาชนทราบก่อนมีการชำระภาษี					

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

พระราชบัญญัติการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

พระราชบัญญัติการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลประกอบดังนี้

1. ภาษีโรงเรือนและที่ดิน

2. ภาษีป้าย

3. ภาษีบำรุงท้องที่

1. ภาษีโรงเรือนและที่ดิน

ภาษีโรงเรือนและที่ดิน หมายถึง ภาษีที่จัดเก็บจากโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ กับที่ดินที่ใช้ประโยชน์ต่อเนื่องไปกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้น (กรมการปกครอง, 2552: 115)

ทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษี

ประเภททรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีได้แก่ อาคาร โรงเรือน สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ กับที่ดินที่ใช้ประโยชน์ต่อเนื่องซึ่งใช้ปลูกสร้างอาคาร โรงเรือน สิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ รวมถึงบริเวณที่ต่อเนื่องกันซึ่งตามปกติใช้ประโยชน์ไปด้วยกันกับอาคาร โรงเรือน สิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ ซึ่งเจ้าของกรรมสิทธิ์ได้นำทรัพย์สินดังกล่าวออกหาผลประโยชน์ตอบแทนนอกเหนือจากการอยู่อาศัยของตนเองโดยปกติหรือให้ผู้อื่นนำไปใช้ประโยชน์ไม่ว่าจะมีค่าตอบแทนหรือไม่

ทรัพย์สินแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

(1) โรงเรือน อาคาร สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ

(2) ที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือน อาคาร สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ซึ่งหมายความว่าเป็นที่ดินซึ่งใช้เป็นที่ปลูกสร้างโรงเรือน อาคารสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ และที่ดินอันเป็นบริเวณต่อเนื่องกันซึ่งตามปกติใช้ประโยชน์ไปด้วยกันกับโรงเรือน อาคารสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ (กรมการปกครอง, 2552: 115)

ทรัพย์สินที่ได้รับยกเว้นภาษี

1. พระราชวังอันเป็นส่วนของแผ่นดิน

2. ทรัพย์สินของรัฐบาลที่ใช้ในกิจการของรัฐบาล หรือสาธารณะและทรัพย์สินของการรถไฟแห่งประเทศไทยที่ใช้ในกิจการรถไฟโดยตรง

3. ทรัพย์สินของโรงพยาบาลสาธารณะและโรงเรียนสาธารณะ ซึ่งกระทำการอันมิใช่เพื่อเป็นผลกำไรส่วนบุคคลและใช้เฉพาะในการรักษาพยาบาลและในการศึกษา

4. ทรัพย์สินซึ่งเป็นศาสนสมบัติอันใช้เฉพาะในศาสนกิจอย่างเดียวหรือเป็นที่อยู่ของสงฆ์

5. โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ซึ่งปิดไว้ตลอดปีและเจ้าของมิได้อยู่เองหรือให้ผู้อื่นอยู่นอกจากคนเฝ้าในโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ หรือในที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกัน

6. โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างของการเคหะแห่งชาติที่ผู้เช่าซื้ออาศัยอยู่เองโดยมิได้ใช้เป็นที่พักอาศัยหรือประกอบการอุตสาหกรรม หรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ (ประกาศ

กระทรวงมหาดไทย ฉบับลงวันที่ 27 มกราคม พ.ศ. 2535) ยกเว้นพื้นที่อ่างเก็บน้ำ เขื่อนต่าง ๆ ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิต ซึ่งเป็นที่ต่อเนื่อง (กรมการปกครอง, 2552: 117)

การขอลดหย่อนภาษี

การขอลดหย่อนภาษี การขอยกเว้น การงดเว้น การขอปลดภาษี การขอลดค่าภาษี จะทำได้ดังกรณีต่อไปนี้

1. โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ถูกเรือถอนหรือทำลาย ให้ลดหย่อนค่ารายปีของทรัพย์สินนั้นตามส่วนที่ถูกทำลายตลอดเวลาที่ยังไม่ได้ทำขึ้น แต่ในเวลานั้นโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ นั้นต้องเป็นที่ซึ่งยังใช้ไม่ได้

2. โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ซึ่งทำขึ้นในระหว่างปีนั้น ให้ถือเอาเวลาซึ่งโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ นั้น ได้มีขึ้นและสำเร็จจนควรเข้าอยู่ได้แล้วเท่านั้นมาเป็นเกณฑ์คำนวณค่ารายปี

3. เจ้าของโรงเรือนใดติดตั้งส่วนควบที่สำคัญที่มีลักษณะเป็นเครื่องจักรกล เครื่องกระทำหรือเครื่องกำเนิดสินค้า เพื่อใช้ดำเนินการอุตสาหกรรมบางอย่าง เช่น โรงสี โรงเลื่อย ฯลฯ ขึ้นในโรงเรือนนั้น ๆ ในการประเมินให้ลดค่ารายปีลงเหลือหนึ่งในสามของค่ารายปีของทรัพย์สินนั้นรวมทั้งส่วนควบดังกล่าวด้วย

4. เจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นได้รับความเสียหายเพราะโรงเรือนว่างลงหรือชำรุดจึงจำเป็นต้องซ่อมแซมส่วนสำคัญ เจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้นมีสิทธิขอลดภาษีได้ ทั้งนี้เป็นไปตามดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะลดค่าภาษีตามส่วนที่เสียหายหรือปลดภาษีทั้งหมดก็ได้

5. ถ้าเจ้าของโรงเรือนมีเหตุเปลี่ยนแปลงทรัพย์สินในปีที่ผ่านมาย่อมได้รับการยกเว้นงดเว้น ปลดภาษี หรือลดค่าภาษี แล้วแต่กรณี (กรมการปกครอง, 2552: 120)

ผู้มีหน้าที่เสียภาษี

ผู้มีหน้าที่เสียภาษี คือ “ผู้รับประเมิน” ซึ่งหมายถึง เจ้าของกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่ด้องเสียภาษี เว้นแต่ถ้าที่ดินและอาคาร โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ เป็นคนละเจ้าของกันให้เจ้าของกรรมสิทธิ์ในอาคาร โรงเรือน สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี (กรมการปกครอง, 2552: 119)

ข้อสังเกต

- ค่าภาษี : ผู้รับประเมินชำระภาษีปีละครั้งตามค่ารายปีของทรัพย์สิน ในอัตราร้อยละ 125 ของค่ารายปี

- **ค่ารายปี :** จำนวนเงินซึ่งทรัพย์สินนั้นสมควรให้เช่าได้ในปีหนึ่ง ๆ ในกรณีให้เช่าให้ถือค่าเช่าคือค่ารายปี

- **เงินเพิ่ม :** เป็นมาตรการทางแพ่ง เพื่อให้มีการชำระภาษีภายในกำหนดตามมาตรา 43 ซึ่งพนักงานเก็บภาษีสามารถเรียกเก็บผู้มีหน้าที่เสียภาษีได้เอง

- **ค่าปรับ:** เป็นโทษทางอาญา ซึ่งมีกำหนดไว้ในมาตรา 46, 47 และ 48 โดยพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเป็นผู้มีหน้าที่เปรียบเทียบปรับ และท้องถิ่นไปขอรับเงินค่าปรับมาเป็นรายได้ของตนเอง

- **พนักงานเจ้าหน้าที่** คือ ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้มีหน้าที่รับแบบฯ ประเมินภาษีและปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด

- **พนักงานเก็บภาษี** คือ ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้มีหน้าที่จัดเก็บ รับชำระ รวมทั้งเร่งรัดให้ชำระภาษี และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด

ฐานภาษี

ฐานภาษี คือ ค่ารายปีของทรัพย์สินซึ่งหมายถึง จำนวนเงินซึ่งทรัพย์สินนั้นสมควรให้เช่าได้ในปีหนึ่ง ๆ ในกรณีที่ทรัพย์สินนั้นให้เช่าและค่าเช่านั้นเป็นจำนวนเงินอันสมควรที่จะให้เช่าได้ให้ถือค่าเช่านั้นเป็นค่ารายปี แต่ถ้ามีกรณีที่สมควรจะให้พิจารณาได้ว่าค่าเช่านั้นมีใช้จำนวนเงินอันสมควรที่จะให้เช่าได้ หรือกรณีที่ไม่มีความจำเป็นเนื่องจากเจ้าของทรัพย์สินดำเนินกิจการเองหรือ ด้วยเหตุอื่น ๆ ให้พิจารณากำหนดค่ารายปีโดยเทียบเคียงกับค่ารายปีของทรัพย์สินที่ให้เช่าที่มีลักษณะ ขนาด พื้นที่ ทำเลที่ตั้งและบริการสาธารณะซึ่งทรัพย์สินนั้นได้รับประโยชน์คล้ายคลึงกัน(กรมการปกครอง,2552: 119)

การคำนวณภาษี การประเมินค่ารายปี และอัตราภาษี

ภาษีโรงเรือนและที่ดินคิดจากค่ารายปีของทรัพย์สิน ในอัตราร้อยละ 125 ของค่ารายปี เช่น บ้านให้เช่า มีค่ารายปี 12,000 บาท ค่าภาษีจะเท่ากับ $12,000 \times 125 \div 100$ เป็นเงิน 1,500 บาท ค่ารายปีของทรัพย์สิน หมายถึง จำนวนเงินซึ่งทรัพย์สินนั้นสมควรให้เช่าได้ในปีหนึ่ง ๆ เช่น บ้านให้เช่าเดือนละ 1,000 บาท

ค่ารายปีของบ้านหลังนี้ก็คือ 12,000 บาท

(หมายถึง ค่าเช่าทั้งปีของบ้านหลังนี้ $1,000 \times 12 = 12,000$ บาท)

กำหนดระยะเวลาให้ยื่นแบบแสดงรายการ

ให้ผู้รับประเมินยื่นแบบแจ้งรายการเพื่อเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน (ภ.ร.ด.2) ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในท้องที่ซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ ภายในเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี

1. การยื่นแบบพิมพ์ ให้ผู้รับประเมินขอรับแบบ ภ.ร.ด.2 ได้ที่สำนักงานเขตโดยกรอกรายการในแบบ ภ.ร.ด.2 ตามความเป็นจริงให้ครบถ้วน รับรองความถูกต้องของข้อความดังกล่าว พร้อมทั้งลงลายมือชื่อ วันที่ เดือน ปี กำกับไว้ แล้วส่งคืนไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ ณ สำนักงานเขตที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ การส่งแบบพิมพ์ จะนำส่งด้วยตนเอง มอบหมายให้ผู้อื่นไปส่งแทน หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้ (ให้ถือวันที่ส่งทางไปรษณีย์เป็นวันยื่นแบบพิมพ์)

2 เอกสารหลักฐานที่ต้องใช้ประกอบการยื่นแบบ กรณีโรงเรือนรายใหม่ให้เจ้าของกรรมสิทธิ์โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างที่ยังไม่เคยยื่นแบบเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินมาก่อน ยื่นแบบเสียภาษีภายในเดือนกุมภาพันธ์ของปีถัดจากปีที่ได้มีการใช้ประโยชน์ในโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้น โดยยื่นแบบ ภ.ร.ด.2 ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในท้องที่ซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ พร้อมสำเนาหลักฐานประกอบการพิจารณาได้แก่

- โฉนดที่ดินที่ปลูกสร้างโรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น
- หนังสือสัญญาขาย หรือสัญญาเช่าที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง
- ใบอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคาร ใบอนุญาตให้ใช้อาคาร
- ใบให้เลขหมายประจำบ้าน
- สำเนาทะเบียนบ้านของเจ้าของโรงเรือน สำเนาทะเบียนบ้านของโรงเรือนที่พิกัดภาษี
- บัตรประจำตัวประชาชน/บัตรข้าราชการ/บัตรพนักงานรัฐวิสาหกิจ/บัตรประจำตัว

ผู้เสียภาษี

- หลักฐานการเปิดดำเนินการ เช่น หนังสือรับรองการจดทะเบียนห้างหุ้นส่วน

บริษัท/ ทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม/ ทะเบียนพาณิชย์

- สำนักการเงิน (กรณีเป็นนิติบุคคล)
- หลักฐานของสรรพากรเช่น ภ.พ.01/ภ.พ.09/ภ.พ.20
- ใบอนุญาตตั้งและ/หรือประกอบกิจการ โรงงาน
- ใบอนุญาตติดตั้งเครื่องจักร
- ใบอนุญาตของฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล
- ใบเสร็จค่าติดตั้งมิเตอร์น้ำประปา/ไฟฟ้า
- สัญญาเช่าโรงเรือนที่พิกัดภาษี
- หนังสือมอบอำนาจ (กรณีไม่สามารถยื่นแบบได้ด้วยตนเอง พร้อมติดอากรแสตมป์

ตามกฎหมาย)

- หลักฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์โรงเรือนที่พิกัดภาษี

หมายเหตุ ให้ผู้รับประกัน หรือ เจ้าของโรงเรือนถ่ายสำเนาหลักฐาน เอกสารที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น พร้อมลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องกำกับทุกฉบับ

3 การชำระภาษี ผู้รับประกันได้รับใบแจ้งรายการประเมิน (ภ.ร.ด.8) ให้ชำระเงินภายใน **30** วัน นับแต่วันถัดจากวันที่ได้รับใบแจ้งการประเมิน โดยชำระภาษีได้ที่สำนักงานเขตซึ่งโรงเรือนนั้นตั้งอยู่หรือที่กองการเงิน สำนักการคลัง ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร (เสาชิงช้า) การชำระภาษีจะชำระโดยการส่งธนาคัต ตัวแลกเงินของธนาคารหรือเช็คที่ธนาคารรับรองทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้ และให้ถือว่าวันส่งทางไปรษณีย์เป็นวันรับชำระภาษี

4 การขอผ่อนชำระภาษี ผู้มีสิทธิขอผ่อนชำระภาษีได้ **3** งวด โดยไม่เสียเงินเพิ่มมีเงื่อนไขดังนี้

- ผู้มีหน้าที่เสียภาษี จะขอผ่อนชำระค่าภาษีได้ โดยวงเงินค่าภาษีที่จะขอผ่อนชำระนั้น จะต้องมีจำนวนเงินค่าภาษีตั้งแต่เก้าพันบาทขึ้นไป

- ได้ยื่นแบบพิมพ์เพื่อแจ้งรายการทรัพย์สินต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเดือนกุมภาพันธ์ของปีนั้น

- ได้แจ้งความจำนงขอผ่อนชำระค่าภาษีเป็นหนังสือต่อพนักงานเก็บภาษี ภายใน **30** วัน นับแต่วันถัดจากวันที่ได้รับแจ้งการประเมิน

5 เงินเพิ่ม เงินค่าภาษีค้างชำระให้เพิ่มจำนวนดังอัตราต่อไปนี้

- ถ้าชำระไม่เกินหนึ่งเดือนนับแต่วันพ้นกำหนดเวลาสามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันที่ได้รับแจ้งการประเมิน ให้เพิ่มร้อยละ **25** ของค่าภาษีที่ค้าง

- ถ้าเกินหนึ่งเดือนแต่ไม่เกินสองเดือนให้เพิ่มร้อยละ **5** ของค่าภาษีที่ค้าง

- ถ้าเกินสองเดือนแต่ไม่เกินสามเดือนให้เพิ่มร้อยละ **7.5** ของค่าภาษีที่ค้าง

- ถ้าเกินสามเดือนแต่ไม่เกินสี่เดือนให้เพิ่มร้อยละ **10** ของค่าภาษีที่ค้าง ถ้ามิได้มีการชำระค่าภาษีและเงินเพิ่มภายในสี่เดือน กรุงเทพมหานครมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ยึด อายัด หรือขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ซึ่งค้างชำระค่าภาษีได้ ถ้าค่าภาษีค้างอยู่และมีได้ชำระขณะเมื่อทรัพย์สินได้โอนกรรมสิทธิ์ไปเป็นของเจ้าของใหม่โดยเหตุใด ๆ ก็ตาม เจ้าของเก่าและเจ้าของใหม่เป็นลูกหนี้ค่าภาษีนั้นร่วมกัน

6 การอุทธรณ์ภาษี เมื่อผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรือเจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างได้รับแจ้งการประเมินแล้ว ไม่พอใจในการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยเห็นว่าค่าภาษีสูงเกินไป หรือประเมินไม่ถูกต้องก็มีสิทธิยื่นคำร้องขอให้พิจารณาการประเมินใหม่ต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครโดยกรอกในแบบพิมพ์(ภ.ร.ด.9) และยื่นแบบดังกล่าว ณ สำนักงานเขตท้องที่ภายใน

15 วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน หากพ้นกำหนดดังกล่าวแล้ว ผู้รับประเมินหมดสิทธิที่จะขอให้พิจารณาการประเมินใหม่ และไม่มีสิทธินำคดีสู่ศาล เว้นแต่ในปัญหาข้อกฎหมายซึ่งอ้างว่าเป็นเหตุหมดสิทธินั้น เมื่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครพิจารณาเป็นประการใดจะแจ้งคำชี้ขาดไปยังผู้ยื่นคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษรหากผู้รับประเมินยังไม่เห็นด้วยหรือไม่พอใจในคำชี้ขาดดังกล่าว ย่อมมีสิทธินำคดีสู่ศาลเพื่อแสดงให้ศาลเห็นว่า การประเมินไม่ถูกต้อง และขอให้ศาลเพิกถอนการประเมินนั้นเสีย แต่ต้องทำภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันรับแจ้งคำชี้ขาด และการยื่นฟ้องต้องเป็นที่พอใจว่าผู้รับประเมินได้ชำระค่าภาษีทั้งสิ้นซึ่งถึงกำหนดชำระหรือจะถึงกำหนดชำระระหว่างคดียังอยู่ในศาล

7. การขอคืนเงินค่าภาษี ในกรณีที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้มีการลดจำนวนเงินที่ประเมินไว้ให้ยื่นคำขอรับเงินคืนได้ที่สำนักงานเขต โดยแนบเอกสารที่เกี่ยวข้องพร้อมสำเนาใบเสร็จรับเงินประกอบด้วยกรณีศาลพิพากษาให้ลดค่าภาษีศาลจะพิพากษาคืนเงินส่วนที่ลดนั้นให้ภายใน 3 เดือน

8 บทกำหนดโทษ

- ผู้รับประเมิน ผู้เช่า หรือผู้ครอบทรัพย์สินกรอกรายการในแบบพิมพ์ตามความเป็นจริงตามความรู้เห็นของตนให้ครบถ้วน และรับรองความถูกต้องของข้อความดังกล่าว พร้อมทั้งลงวันที่ เดือน ปี และลงลายมือชื่อของตนกำกับไว้แล้วส่งคืนไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ การส่งแบบพิมพ์จะนำส่งด้วยตนเอง มอบหมายให้ผู้อื่น ไปส่งแทน หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนถึงพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้ หากผู้ใดละเลยไม่แสดงข้อความข้างต้น เว้นแต่จะเป็นด้วยเหตุสุดวิสัย ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

- ผู้ใด โดยรู้อยู่แล้วหรือจงใจจะเลยไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่แจ้งรายการและรายละเอียดเพิ่มเติมเมื่อพนักงานเรียกร้อง ไม่นำพยานหลักฐานมาแสดง หรือไม่ตอบคำถามเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ซักถาม (ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่มิได้รับคำตอบจากผู้รับประเมินภายในสิบวัน หรือได้รับคำตอบอันไม่เพียงพอ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกหมายเรียกผู้รับประเมินมา ณ สถานที่ซึ่งเห็นสมควรและให้นำพยานหลักฐานในเรื่องอสังหาริมทรัพย์นั้นมาแสดงกับให้มีอำนาจซักถามผู้รับประเมินในเรื่องใบแจ้งรายการนั้น) ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

- ผู้ใด โดยรู้อยู่แล้วหรือจงใจยื่นข้อความเท็จ หรือให้ถ้อยคำเท็จ หรือตอบคำถามด้วยคำอันเป็นเท็จหรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดง เพื่อหลีกเลี่ยงหรือจัดหาทางให้ผู้อื่นหลีกเลี่ยงการคำนวณค่ารายปีแห่งทรัพย์สินของตนตามที่ควร

- ผู้ใดแจ้งความโดยความเท็จ โดยเจตนาละเลย โดยนอโกง โดยอุบาย โดยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดทั้งสิ้นที่จะหลีกเลียงหรือพยายามหลีกเลียงการคำนวณค่ารายปีแห่งทรัพย์สินของตนตามที่ควร ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ (กรมการปกครอง, 2552:125-131)

2. ภาษีป้าย

ป้ายที่ต้องเสียภาษี

ป้ายที่ต้องเสียภาษีได้แก่ป้ายที่แสดงชื่อ ยี่ห้อหรือเครื่องหมาย ที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่น เพื่อหารายได้หรือโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้ ไม่ว่าจะได้แสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใด ๆ ด้วยอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายที่เขียน แกะสลัก จารึก หรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่น (กรมการปกครอง, 2552: 5-12)

ป้ายที่ไม่ต้องเสียภาษี

1. ป้ายที่แสดงไว้ ณ โรงมหรสพและบริเวณของโรงมหรสพนั้นเพื่อโฆษณามหรสพ
2. ป้ายที่แสดงไว้ที่สินค้าหรือที่สิ่งหุ้มห่อหรือบรรจุสินค้า
3. ป้ายที่แสดงไว้ในบริเวณงานที่จัดขึ้นเป็นครั้งคราว
4. ป้ายที่แสดงไว้ที่คนหรือสัตว์
5. ป้ายที่แสดงไว้ภายในอาคารที่ใช้ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นหรือภายในอาคารซึ่งเป็นที่รโหฐาน ทั้งนี้ เพื่อหารายได้ และแต่ละป้ายมีพื้นที่ไม่เกิน 3 ตารางเมตรที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่รวมถึงป้ายตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์
6. ป้ายของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาคหรือราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
7. ป้ายขององค์การที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาลหรือตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ และหน่วยงานที่นำรายได้ส่งรัฐ
8. ป้ายของธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารเพื่อการสหกรณ์ และบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
9. ป้ายของโรงเรียนเอกชน ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนหรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่แสดงไว้ ณ อาคารหรือบริเวณของโรงเรียนเอกชน หรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น
10. ป้ายของผู้ประกอบการเกษตรซึ่งค้าผลผลิตอันเกิดจากการเกษตรของตน

11. ป้ายของวัดหรือผู้ดำเนินการเพื่อประโยชน์แก่การศาสนา หรือการกุศลสาธารณะ โดยเฉพาะ

12. ป้ายของสมาคมหรือมูลนิธิ

13. ป้ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ปัจจุบันมีฉบับที่ 2(พ.ศ.2535) ให้เจ้าของป้ายไม่ต้องเสียภาษีป้าย สำหรับ

(ก) ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไว้ที่รถยนต์ส่วนบุคคล รถจักรยานยนต์ รถบดถนนหรือรถแทรกเตอร์ ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์

(ข) ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไว้ที่ล้อเลื่อน ตามกฎหมายว่าด้วยล้อเลื่อน

(ค) ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไว้ที่ยานพาหนะนอกเหนือจาก (ก) และ

(ง) โดยมีพื้นที่ไม่เกินห้าร้อยตารางเซนติเมตร

การประเมินค่าภาษีป้าย

การประเมินค่าภาษีป้าย เป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ การประเมินถือหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ 5(พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ดังนี้ (กรมการปกครอง, 2552:13-17)

1. ป้ายที่มีอักษรไทยล้วน ให้คิดอัตรา 3 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร

2. ป้ายที่มีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศ หรือปนกับภาพ หรือเครื่องหมายอื่นให้คิดอัตรา 20 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร

3. ป้ายดังต่อไปนี้ ให้คิดอัตรา 40 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร

(1) ป้ายที่ไม่มีอักษรไทย ไม่ว่าจะมิภาพหรือเครื่องหมายใดหรือไม่

(2) ป้ายที่มีอักษรไทยบางส่วนหรือทั้งหมดอยู่ได้ หรือต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ

4. ป้ายที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขตามมาตรา 14(3) ให้คิดอัตราตาม (1) (2) หรือ (3) แล้วแต่กรณี และให้เสียเฉพาะจำนวนเงินภาษีที่เพิ่มขึ้น

5. ป้ายตาม (1) (2) หรือ (3) เมื่อคำนวณพื้นที่ของป้ายแล้ว ถ้ามีอัตราที่ต้องเสียภาษีต่ำกว่าป้ายละ 200 บาท ให้เสียภาษีป้ายละ 200 บาท

ในการประเมินค่าภาษีป้าย เจ้าหน้าที่อาจจะพบสภาพป้ายที่ไม่อาจตัดสินได้ว่าเป็นป้ายชนิดใด เนื่องจากในปัจจุบัน (พ.ศ. 2540) เทคโนโลยีด้านสื่อการ โฆษณามีความก้าวหน้ามาก การจำแนกลักษณะป้ายที่ปรากฏอยู่ในกฎหมายซึ่งบัญญัติขึ้นมาหลายสิบปีแล้ว อาจจะครอบคลุมไม่ถึง ดังนั้นพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้รับผิดชอบในการประเมินค่าภาษีป้ายจะต้องพิจารณาอย่าง

รอบคอบและคำนึงถึงการจัดเก็บรายได้ให้ท้องถิ่นเป็นหลัก ป้ายที่ไม่ชัดเจนตามกฎหมาย ควรพิจารณาให้ได้ประโยชน์แก่ท้องถิ่น มิใช่พิจารณาประโยชน์ให้กับเจ้าของป้าย

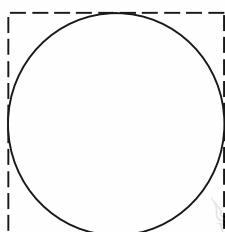
การคำนวณภาษีป้าย ตามอัตราภาษีป้าย

เมื่อเจ้าของป้ายได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายแล้วพนักงานเจ้าหน้าที่จะดำเนินการประเมินภาษีโดยจะถือพื้นที่ของป้ายก่อนไปกำหนดประเภทของป้าย กล่าวคือ

การหาพื้นที่ของป้ายให้คำนวณ ดังนี้

1. ถ้าเป็นป้ายที่มีขอบเขตกำหนดได้ คือป้ายซึ่งมีขนาด ลักษณะและพื้นที่ที่สามารถมองเห็นได้

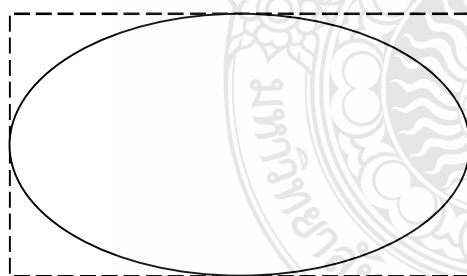
2. การกำหนดแผ่น เช่น

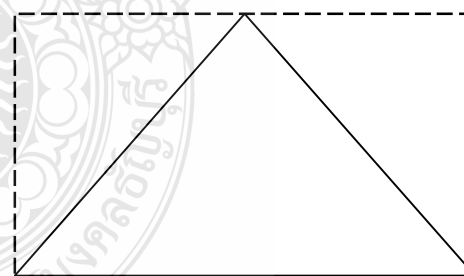
วงกลม

สี่เหลี่ยมผืนผ้า

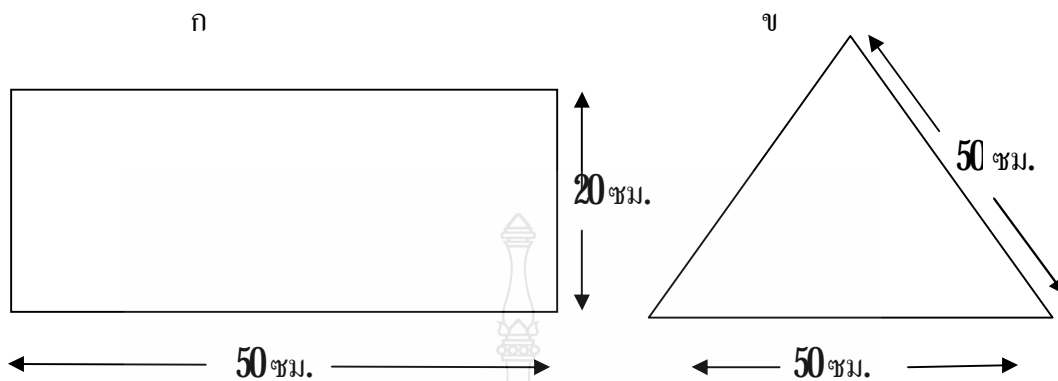

วงรี

สามเหลี่ยม

การคำนวณพื้นที่ของป้ายลักษณะนี้ถูกหมายให้คิดเป็นตารางเซนติเมตร โดยให้เอาส่วนที่กว้างที่สุดคูณด้วยส่วนที่ยาวที่สุด เช่น

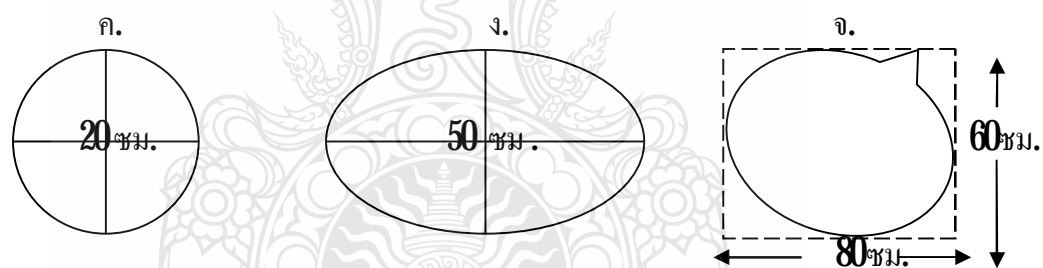
พื้นที่ของป้าย ก. มีส่วนกว้างที่สุด = 20 เซนติเมตร

มีส่วนยาวที่สุด = 50 เซนติเมตร

ป้าย ก. จึงมี พื้นที่ = $20 \times 50 = 1,000$ ตารางเซนติเมตร

พื้นที่ของป้าย ข. มีส่วนกว้างที่สุด = 50 เซนติเมตร มีส่วนยาวที่สุด = 50 เซนติเมตร

ป้าย ข. จึงมี พื้นที่ = $50 \times 50 = 2,500$ ตารางเซนติเมตร

สำหรับป้าย ค. ง. และ จ. ก็คิดพื้นที่ในลักษณะเดียวกัน

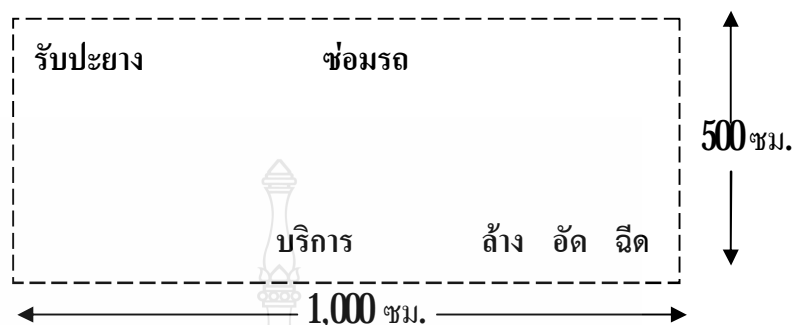
ป้าย ค. มีพื้นที่ 400 ตารางเซนติเมตร

ป้าย ง. มีพื้นที่ 2,500 ตารางเซนติเมตร

ป้าย จ. มีพื้นที่ 4,800 ตารางเซนติเมตร

3 สำหรับป้ายที่ไม่มีขอบเขตกำหนดได้ คือ ป้ายที่แสดงข้อความ ชื่อ ยี่ห้อ โดยไม่มีขอบเขต เช่น เขียนไว้ที่กำแพง ผนังอาคาร เช่น จำหน่ายอะไหล่ รับซ่อมเครื่องยนต์

การคำนวณพื้นที่ของป้ายลักษณะนี้ ให้คิดเป็นตารางเซนติเมตร = โดยให้วัดจากตัวอักษร ภาพ หรือ เครื่องหมายที่อยู่ริมสุดเป็นขอบเขตสำหรับกำหนดความกว้างที่สุดและยาวที่สุด และคำนวณพื้นที่เช่นเดียวกับข้อ 1.

พื้นที่ของป้ายจะเท่ากับ $1,000 \times 500$ ตร.เซนติเมตร = $500,000$ ตารางเซนติเมตร

ประเภทป้ายแบ่งออกได้ 3 ชนิด คือ

1. ป้ายที่อักษรไทยล้วน คือ ป้ายที่ข้อความเป็นภาษาไทยทั้งหมด ให้คิดอัตรา 3 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร เช่น

ร้านอมรภัณฑ์

ห้างขายยาหมอไผ่

2. ป้ายที่มีอักษรไทยปนอักษรต่างประเทศ หรือปนกับภาพและหรือเครื่องหมายอื่น คือ ป้ายที่มีข้อความเขียนเป็นภาษาไทย และมีภาษาต่างประเทศปนหรือมีเครื่องหมายปนอยู่ก็ได้ ให้คิดอัตรา 20 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร เช่น

ห้างหุ้นส่วนจำกัดผลิตน้ำแข็งคลองเจ้า
KLONGCHAO ICE LIMITED PARTNERSHIP

3. ป้ายดังต่อไปนี้ ให้คิดอัตรา 40 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร

3.1 ป้ายที่ไม่มีอักษรไทย ไม่ว่าจะมีสภาพหรือเครื่องหมายใด ๆ หรือไม่ คือป้ายที่เขียนเป็นข้อความภาษาต่างประเทศทั้งหมด หรือมีเครื่องหมายปน หรือมีเครื่องหมายอย่างเดียว ข้อสำคัญคือป้ายนั้นต้องไม่มีข้อความภาษาไทยอยู่เสมอ

3.2 ป้ายที่มีอักษรไทยบางส่วน หรือทั้งหมดอยู่ได้หรือต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ คือป้ายที่เขียนเป็นข้อความภาษาต่างประเทศโดยมีอักษรไทยบางส่วนหรือทั้งหมดอยู่ได้หรือต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ ไม่ว่าจะป้ายนั้นจะมีอักษรไทยบางส่วนอยู่เหนือข้อความภาษาต่างประเทศก็ตาม (กรมการปกครอง, 2552: 1417)

ผู้มีหน้าที่เสียภาษี

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายคือ เจ้าของป้าย แต่ในกรณีที่ปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าไม่มีผู้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ภ.ป.1) สำหรับป้ายใด เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจหาตัวเจ้าของป้ายนั้นได้ให้ถือว่าผู้ครอบครองป้ายนั้นเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย ถ้าไม่อาจหาตัวผู้ครอบครองป้ายนั้นได้ให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือที่ดินที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย ตามลำดับและให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินภาษีเป็นหนังสือไปยังบุคคลดังกล่าว

กำหนดระยะเวลาให้ยื่นแบบแสดงรายการ

ให้เจ้าของป้ายซึ่งจะต้องเสียภาษีป้าย ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ภายในเดือนมีนาคมของปี ให้เจ้าของป้ายมีหน้าที่เสียภาษีป้ายโดยเสียเป็นรายปี ยกเว้นป้ายที่เริ่มติดตั้งหรือแสดงในปีแรกให้เสียภาษีป้ายตั้งแต่วันเริ่มติดตั้ง หรือแสดงจนถึงวันสิ้นปี และให้คิดภาษีป้ายเป็นรายงวด งวดละสามเดือนของปี โดยเริ่มเสียภาษีป้ายตั้งแต่วัดที่ติดตั้งป้ายจนถึงงวดสุดท้ายของปี ทั้งนี้เป็นไปตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ป้ายที่ติดตั้งบนอสังหาริมทรัพย์ของบุคคลอื่น และมีพื้นที่เกินสองตารางเมตรต้องมีชื่อและที่อยู่ของเจ้าของป้ายเป็นตัวอักษรไทยที่ชัดเจนที่มุมขวาด้านล่างของป้ายและให้ข้อความดังกล่าวได้รับยกเว้นภาษีป้ายตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง ในกรณีที่เจ้าของป้ายอยู่นอกประเทศไทย ให้ตัวแทน หรือผู้แทนในประเทศ มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายแทนเจ้าของป้าย ถ้าเจ้าของป้ายตาย เป็นผู้ไม่อยู่ เป็นคนสาบสูญ เป็นคนไร้ความสามารถหรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถให้ผู้จัดการมรดกผู้ครอบครองทรัพย์มรดกไม่ว่าจะเป็นทายาทหรือผู้อื่น ผู้จัดการทรัพย์สิน ผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ปฏิบัติการแทนเจ้าของป้าย และถ้าเจ้าของป้ายผู้ใด

1. ติดตั้งหรือแสดงป้ายอันต้องเสียภาษีภายหลังเดือนมีนาคม ให้เสียเป็นรายงวด
2. ติดตั้งหรือแสดงป้ายใหม่แทนป้ายเดิม และมีพื้นที่ ข้อความ ภาพและเครื่องหมายอย่างเดียวกับป้ายเดิมที่ได้เสียภาษีป้ายแล้ว ป้ายชำรุดไม่ต้องชำระเฉพาะปีที่ติดตั้ง
3. เปลี่ยนแปลงแก้ไขพื้นที่ป้าย ข้อความ ภาพ หรือเครื่องหมายบางส่วนในป้ายที่ได้เสียภาษีป้ายแล้ว อันเป็นเหตุให้ต้องเสียภาษีป้ายเพิ่ม ป้ายที่เพิ่มข้อความชำระตามประเภทป้ายเฉพาะส่วนที่เพิ่ม ป้ายที่ลดขนาดไม่ต้องคืนเงินภาษีในส่วนที่ลด ถ้าเปลี่ยนขนาดต้องชำระใหม่ ให้เจ้าของป้าย

ตาม ข้อ 1. ข้อ 2 หรือ ข้อ 3 ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ติดตั้งหรือแสดงป้าย หรือนับแต่วันเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อความ ภาพ หรือเครื่องหมายป้ายเดิมแล้วแต่กรณี (กรมการปกครอง, 2552: 12)

ฐานภาษีและอัตราภาษี

ฐานภาษีและอัตราคือเนื้อที่ของป้ายและประเภทของป้ายรวมกัน ถ้าเป็นป้ายที่มีขอบเขตกำหนดได้ การคำนวณพื้นที่ป้ายให้เอาส่วนกว้างที่สุด คูณด้วยส่วนยาวที่สุดเป็นขอบเขตของป้าย ถ้าเป็นป้ายที่ไม่มีขอบเขตกำหนดได้ ให้ถือเอาตัวอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายที่อยู่ริมสุดเป็นขอบเขตสำหรับกำหนดส่วนที่กว้างที่สุดและยาวที่สุด แล้วคำนวณเป็นตารางเซนติเมตร เศษของ 500 ตารางเซนติเมตรถ้าเกินครึ่ง ให้นับเป็น 500 ตารางเซนติเมตร ถ้าต่ำกว่าปัดทิ้ง ประกอบกับประเภทของป้าย คำนวณเป็นค่าภาษีป้ายที่ต้องชำระ โดยกำหนดอัตราภาษีป้าย ดังนี้

1. ป้ายที่มีอักษรไทยล้วน คิดอัตรา 3 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร
2. ป้ายที่มีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศ และหรือปนกับภาพ และหรือเครื่องหมายอื่นให้คิดอัตรา 20 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร
3. ป้ายดังต่อไปนี้ ให้คิดอัตรา 40 บาท ต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร
 - 3.1 ป้ายที่ไม่มีอักษรไทย ไม่ว่าจะมียภาพหรือเครื่องหมายใด หรือไม่มี
 - 3.2 ป้ายที่มีอักษรไทยบางส่วน หรือทั้งหมดอยู่ได้หรือต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ
4. ป้ายที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขพื้นที่ป้าย ข้อความ ภาพ หรือเครื่องหมายบางส่วนในป้ายที่ได้เสียภาษีแล้ว อันเป็นเหตุให้ต้องเสียภาษีป้ายเพิ่มขึ้น ให้คิดอัตราตามข้อ 1 ข้อ 2 หรือ ข้อ 3 แล้วแต่กรณี และให้เสียเฉพาะจำนวนเงินภาษีที่เพิ่มขึ้น
5. ป้ายทุกประเภทเมื่อคำนวณพื้นที่ของป้ายแล้ว ถ้ามีอัตราที่ต้องเสียภาษีต่ำกว่าป้ายละ 200 บาท ให้เสียภาษีป้ายละ 200 บาท (กรมการปกครอง, 2552: 13)

ขั้นตอนการยื่นเสียภาษี

ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายสามารถขอรับแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ภ.ป.1) ได้ที่สำนักงานเขต โดยไม่คิดมูลค่า กรอกรายการในแบบ ภ.ป.1 ตามความเป็นจริงให้ครบถ้วน ลงลายมือชื่อของตนเอง พร้อมวันเดือน ปี ส่งคืนพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ป้ายนั้นได้ติดตั้งหรือแสดงไว้ ทั้งนี้จะนำส่งด้วยตนเอง มอบหมายให้ผู้อื่นไปส่งแทน หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้ ให้เจ้าของป้ายหรือผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สำนักงานเขตที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่ สำหรับป้ายที่แสดงไว้ที่ยานพาหนะที่ต้องเสียภาษี ให้ยื่น ณ สำนักงานเขตซึ่งการจดทะเบียนยานพาหนะได้กระทำในท้องที่นั้น

เอกสารหลักฐานที่ต้องใช้ประกอบการยื่นแบบ

กรณีป้ายใหม่ ให้เจ้าของป้ายยื่นแบบเสียภาษี พร้อมสำเนาหลักฐานและลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้อง ได้แก่

- ใบอนุญาตติดตั้งป้าย/ใบเสร็จรับเงินค่าทำป้าย
- สำเนาทะเบียนบ้าน
- บัตรประจำตัวประชาชน/บัตรข้าราชการ/บัตรพนักงานรัฐวิสาหกิจ/บัตรประจำตัวผู้เสียภาษี
- กรณีเจ้าของป้ายเป็นนิติบุคคลให้แนบหนังสือรับรองสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท

ทะเบียนพาณิชย์และหลักฐานของสรรพากร เช่น ภ.พ.01/ภ.พ.09/ภ.พ.20

- หนังสือมอบอำนาจ (กรณีไม่สามารถยื่นแบบได้ด้วยตนเอง พร้อมติดอากรแสตมป์ตามกฎหมาย)
- หลักฐานอื่น ๆ ตามที่เจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำ

กรณีป้ายเก่า ให้เจ้าของป้ายยื่นแบบเสียภาษีป้าย (ภ.ป.1) พร้อมใบเสร็จรับเงินการเสียภาษีครั้งสุดท้าย กรณีเจ้าของป้ายเป็นนิติบุคคลให้แนบหนังสือรับรองสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทพร้อมกับการยื่นแบบ ภ.ป. 1

การชำระภาษี

ผู้รับประเมินได้รับหนังสือแจ้งการประเมินภาษี (ภ.ป.3) ให้ชำระเงินภายใน 15 วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน โดยชำระภาษีได้ที่สำนักงานเขต ซึ่งป้ายนั้นตั้งอยู่หรือที่กองการเงิน สำนักการคลัง ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร (เสาชิงช้า) การชำระภาษีป้ายจะกระทำโดยส่งธนาคัติหรือตัวแลกเงินของธนาคารที่ส่งจ่ายแก่กรุงเทพมหานครก็ได้ โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน และให้ถือว่าวันที่ได้ทำการส่งดังกล่าวเป็นวันชำระภาษีป้าย

การขอผ่อนชำระภาษี

ถ้าภาษีป้ายที่ต้องชำระมีจำนวนตั้งแต่สามพันบาทขึ้นไป ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายจะขอผ่อนชำระเป็นสามงวดงวดละเท่า ๆ กันก็ได้ โดยแจ้งความจำนงเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนครบกำหนดเวลาชำระภาษี และให้ชำระงวดที่หนึ่งก่อนครบกำหนดเวลาชำระภาษี งวดที่สองภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันสุดท้ายที่ต้องชำระงวดที่หนึ่ง และงวดที่สามภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันสุดท้ายที่ต้องชำระงวดที่สอง (กรมการปกครอง, 2552: 19)

เงินเพิ่ม

ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย เสียเงินเพิ่มนอกจากเงินที่ต้องเสียภาษีป้ายในกรณีและอัตราดังนี้

1. ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย เว้นแต่กรณีที่เจ้าของป้ายได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายก่อนที่

พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้แจ้งให้ทราบถึงการละเว้นนั้น ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละห้าของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย

2 ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้องทำให้จำนวนเงินที่จะต้องเสียภาษิลดน้อยลง ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของภาษีป้ายที่ประเมินเพิ่มเติมเว้นแต่กรณีที่เจ้าของป้ายได้มาขอแก้ไขแบบแสดงรายการภาษีป้ายให้ถูกต้องก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน

3 ไม่ชำระภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน ทั้งนี้ไม่ให้นำเงินเพิ่มตามข้อ 1 และ ข้อ 2 มาคำนวณเป็นเงินเพิ่ม (กรมการปกครอง, 2552: 20)

การอุทธรณ์

เมื่อผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายได้รับแจ้งการประเมินแล้ว หากเห็นว่าการประเมินนั้นไม่ถูกต้อง มีสิทธิอุทธรณ์การประเมินต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร โดยยื่นอุทธรณ์ผ่านพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ฝ่ายรายได้สำนักงานเขตท้องที่ซึ่งยื่นแบบแสดงรายการภาษีไว้ โดยต้องยื่นอุทธรณ์ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน ถ้าผู้อุทธรณ์ไม่ยื่นอุทธรณ์ภายใน 30 วันหรือไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกไม่ยอมให้ถ้อยคำ หรือไม่ยอมส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง โดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมอบหมายมีอำนาจยกอุทธรณ์นั้นเสียได้ เมื่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้วินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จและแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลเป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์ หากผู้อุทธรณ์ไม่เห็นพ้องด้วยกับคำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร โดยฟ้องเป็นคดีต่อศาลภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ เว้นแต่ในกรณีที่เป็นการยกอุทธรณ์ดังได้กล่าวข้างต้น อย่างไรก็ตามการอุทธรณ์นั้นไม่เป็นการทุเลาการเสียภาษีป้าย เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครว่าให้รอคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาของศาลเสียก่อน (กรมการปกครอง, 2552: 21)

การขอคืนเงินค่าภาษี

ในกรณีที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือมีคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลให้มีการลดจำนวนเงินที่ได้ประเมินไว้ให้แจ้งผู้มีหน้าที่เสียภาษีทราบโดยเร็วเพื่อมาขอรับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ผู้ใดเสียภาษีป้ายโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีหรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสียมีสิทธิได้รับเงินคืน โดยยื่นคำร้องขอคืนภายใน 1 ปี นับแต่วันที่ได้ชำระเงินค่าภาษี

บทกำหนดโทษ

ผู้ใดรู้อยู่แล้วหรือโดยจงใจแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ให้ถ้อยคำเท็จตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จหรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงเพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีป้าย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ผู้ใดจงใจไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท ผู้ใดไม่ปฏิบัติ ดังนี้คือป้ายที่ติดตั้งบนอสังหาริมทรัพย์ของบุคคลอื่น และมีพื้นที่เกินสองตารางเมตรต้องมีชื่อและที่อยู่เจ้าของป้ายเป็นตัวอักษรไทยที่ชัดเจนที่มุมขวาด้านล่างของป้าย ต้องระวางโทษปรับวันละหนึ่งร้อยบาทเรียงรายวันตลอดระยะเวลาที่กระทำความผิด

ผู้ใดไม่แจ้งการรับโอนป้ายคือให้ผู้รับโอนแจ้งการรับโอนเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันรับโอน หรือไม่แสดงการเสียภาษีป้าย (ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายแสดงหลักฐานการเสียภาษีป้ายไว้ ณ ที่เปิดเผยในสถานที่ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการ) ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยไม่ให้เข้าไปในสถานที่ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้ของผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย หรือบริเวณที่ต่อเนื่องกับสถานที่ดังกล่าว หรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีป้ายในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบว่าผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายได้ปฏิบัติการถูกต้องตามพระราชบัญญัติหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชีหรือเอกสารเกี่ยวกับภาษีป้ายมาตรวจสอบ ภายในกำหนดเวลาอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัติเป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น (กรมการปกครอง, 2552: 22)

3. ภาษีบำรุงท้องที่

ที่ดินที่ต้องเสียภาษี ที่ดินที่ต้องเสียภาษีได้แก่ พื้นที่ดินรวมไปถึงพื้นที่ที่เป็นภูเขาหรือที่มีน้ำด้วย (กรมการปกครอง, 2552: 341)

ที่ดินที่ไม่ต้องเสียภาษี

1. ที่ดินที่เป็นที่ตั้งพระราชวังอันเป็นส่วนสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
2. ที่ดินที่เป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดินหรือที่ดินของรัฐที่ใช้ในกิจการของรัฐ หรือสาธารณะ โดยมีได้หาผลประโยชน์
3. ที่ดินของราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้ในกิจการของราชการส่วนท้องถิ่นหรือสาธารณะ โดยมีได้หาผลประโยชน์
4. ที่ดินที่ใช้เฉพาะการพยาบาลสาธารณะ การศึกษา หรือการกุศลสาธารณะ
5. ที่ดินที่ใช้เฉพาะศาสนกิจศาสนาใดศาสนาหนึ่ง ที่ดินที่เป็นกรรมสิทธิ์ของวัดไม่ว่าจะใช้ประกอบศาสนกิจศาสนาใดศาสนาหนึ่งหรือไม่ หรือที่ศาลเจ้าโดยมิได้หาผลประโยชน์
6. ที่ดินที่ใช้เป็นสุสานและฌาปนสถานสาธารณะ โดยมีได้รับประโยชน์ตอบแทน
7. ที่ดินที่ใช้ในการรถไฟ การประปา การไฟฟ้า หรือการทำเรือของรัฐหรือที่ใช้เป็นสนามบินของรัฐ
8. ที่ดินที่ใช้ต่อเนื่องกับโรงเรียนที่ต้องเสียภาษีโรงเรียนและที่ดินอยู่แล้ว
9. ที่ดินของเอกชนเฉพาะส่วนที่เจ้าของที่ดินยินยอมให้ทางราชการจัดใช้เพื่อสาธารณประโยชน์โดยเจ้าของที่ดินมิได้ใช้หรือหาผลประโยชน์ในที่ดินเฉพาะส่วนนั้น
10. ที่ดินที่เป็นที่ตั้งที่ทำการขององค์การสหประชาชาติ ทบวงการชำนาญพิเศษของสหประชาชาติ หรือองค์การระหว่างประเทศอื่น ในเมื่อประเทศไทยมีข้อผูกพันให้ยกเว้นตามอนุสัญญาหรือความตกลง
11. ที่ดินที่เป็นที่ตั้งที่ทำการของสถานทูต หรือสถานกงสุล ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติต่อกัน
12. ที่ดินตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้มีหน้าที่เสียภาษี

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (ม.ป.ป.: 12) ผู้มีหน้าที่เสียภาษี คือ เจ้าของที่ดิน ซึ่งเป็นบุคคลหรือคณะบุคคลไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล ซึ่งมีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน หรือครอบครองอยู่ในที่ดินที่ไม่เป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชน เช่น ผู้เช่าที่ดินของรัฐ

คณะกรรมการคิราคาปานกลางของที่ดิน (มาตรา 14)

ผู้ว่าราชการจังหวัดจะเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการคิราคาปานกลางของที่ดินขึ้นคณะหนึ่ง ทำหน้าที่พิจารณาคิราคาปานกลางของที่ดิน และให้คณะกรรมการประกอบด้วย

- ในเขตเทศบาล ให้มีปลัดจังหวัด ที่ดินจังหวัด นายอำเภอท้องที่ เทศมนตรีหนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒีสองคน ซึ่งสภาเทศบาลเลือก
- ในเขตสุขาภิบาล ให้มีปลัดจังหวัด ที่ดินจังหวัด นายอำเภอท้องที่ กรรมการสุขาภิบาลหนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒีสองคน ซึ่งคณะกรรมการสุขาภิบาลเลือก
- นอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลที่มีกำนัน ให้มีปลัดจังหวัด ที่ดินจังหวัด นายอำเภอท้องที่ กำนันท้องที่ และผู้ทรงคุณวุฒีสองคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดเลือก
- นอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลที่ไม่มีกำนัน ให้มีปลัดจังหวัด ที่ดินจังหวัด นายอำเภอท้องที่และผู้ทรงคุณวุฒิหนึ่งคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดเลือก กำนันท้องที่มีอำนาจเฉพาะในเขตปกครองของตนเท่านั้น (กรมการปกครอง, 2552: 341)

การพิจารณาคิราคาปานกลางของที่ดิน

ในการทางปฏิบัติเจ้าหน้าที่ของท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการแบ่งหน่วยและกำหนดราคาปานกลางโดยคร่าว ๆ ก่อน เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการพิจารณาของคณะกรรมการคิราคาปานกลางที่ดินนั้น ทั้งนี้เจ้าหน้าที่จะดำเนินการร่างประกาศ ก.บ.ท.1 ตามหน่วยราคาปานกลางที่ได้จัดแบ่งไว้ และกำหนดราคาปานกลางในเบื้องต้น ถ้าคณะกรรมการคิราคาปานกลางของที่ดิน เห็นว่าการกำหนดหน่วยราคาปานกลางของเจ้าหน้าที่ หรือราคาปานกลางของเจ้าหน้าที่ที่เสนอมานั้นไม่เหมาะสม คณะกรรมการดังกล่าวมีอำนาจที่จะพิจารณาหน่วยราคาปานกลางหรือราคาปานกลางของหน่วยต่าง ๆ นั้นใหม่ให้เหมาะสม และเกิดความยุติธรรมได้

ข้อพิจารณาสำหรับคณะกรรมการคิราคาปานกลางที่ดิน ที่จะต้องถือปฏิบัติ คือ

1. คณะกรรมการคิราคาปานกลางของที่ดิน จะประชุมพิจารณาคิราคาปานกลางในทุกหน่วยโดยคณะกรรมการอาจจะออกไปประชุมพิจารณาตรวจสอบด้วยตนเองเพื่อให้เกิดความเที่ยงธรรมมากที่สุด สำหรับระยะเวลาดำเนินการควรเป็นประมาณกลางเดือนมีนาคมถึงเดือนพฤษภาคม คิราคาแล้วเสร็จทุกหน่วยควรทยอยยื่นรายงานการคิราคาปานกลางให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาได้เวียนจบครบของปีสุดท้ายที่จะครบรอบการคิราคาปานกลาง

2. การยื่นรายงานการคิราคาปานกลางของที่ดินต่อผู้ว่าราชการจังหวัดตลอดจนผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศราคาปานกลางของที่ดิน เพื่อให้เกิดความรวดเร็ว คณะกรรมการไม่จำเป็นต้องรอให้การพิจารณา คิราคาแล้วเสร็จทุกหน่วย ควรทยอยยื่นรายงานการคิราคาปานกลาง

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด พิจารณาได้เวียนจนครบทุกหน่วย กำหนดการปฏิบัติขั้นนี้ให้แล้วเสร็จอย่างช้าภายใน 1 เดือน นับจากวันที่คณะกรรมการพิจารณาตีราคาหน่วยสุดท้ายเสร็จ

3 คณะกรรมการการตีราคาปานกลางของที่ดินจะยื่นรายงานตีราคาปานกลางของที่ดินภายในเดือนตุลาคมของปีสุดท้ายที่จะครบรอบการตีราคาปานกลาง (ทางปฏิบัติควรตีราคาปานกลางให้แล้วเสร็จภายในเดือนพฤษภาคม)

4 ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศราคาปานกลางของที่ดินภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับรายงานจากคณะกรรมการตีราคาปานกลางของที่ดิน

อนึ่ง ถ้าเจ้าของที่ดินไม่เห็นพ้องด้วยกับราคาปานกลางของที่ดิน เจ้าของที่ดินมีสิทธิอุทธรณ์การตีราคาปานกลางของที่ดินต่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศราคาปานกลางของที่ดิน (ม.20) โดยยื่นอุทธรณ์ตามแบบ ภ.บ.ท. 12 สำหรับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวให้ใช้สำหรับปีที่เป็นประเด็นแห่งการอุทธรณ์เป็นต้นไป จนถึงปีสุดท้ายของรอบระยะเวลาสี่ปีที่จะทำการตีราคาใหม่ นอกจากนั้นภายหลังการตีราคาปานกลางของที่ดินตามที่กล่าวมาแล้ว ถ้ามีเหตุแสดงว่าราคาที่ดินในหน่วยใดได้เปลี่ยนแปลงไปมาก และผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นสมควรหรือเจ้าของที่ดินร้องขอ ผู้ว่าราชการจังหวัดจะสั่งให้คณะกรรมการทำการพิจารณาตีราคาปานกลางของที่ดินในหน่วยนั้นเสียใหม่ก็ได้ (ม.17) และราคาปานกลางที่พิจารณาใหม่ให้ใช้ได้สำหรับปีที่ถัดจากปีที่มีการประกาศตีราคาปานกลางของที่ดินใหม่จนถึงปีสุดท้ายของรอบระยะเวลาสี่ปีนั้น (กรมการปกครอง, 2552 : 115-131)

ฐานภาษีและอัตราภาษี

ฐานภาษีคือ ราคาปานกลางที่ดินที่คณะกรรมการซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งได้กำหนดขึ้น ปกติให้เสียภาษีตามบัญชีอัตราภาษีบำรุงท้องที่ท้ายพระราชบัญญัติ ที่ดินที่ใช้ประกอบกิจกรรมเฉพาะประเภทไม้ล้มลุกให้เสียกึ่งอัตรา แต่ถ้าเจ้าของที่ดินประกอบกิจกรรมประเภทไม้ล้มลุกนั้นด้วยตนเองให้เสียอย่างสูงไม่เกินไร่ละ 5 บาท และที่ดินที่ทิ้งไว้ว่างเปล่าหรือไม่ได้ทำประโยชน์ตามควรแก่สภาพของที่ดินให้เสียเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเท่า (กรมการปกครอง, 2552: 348)

ขั้นตอนการยื่นเสียภาษี

การยื่นแบบพิมพ์ ให้เจ้าของที่ดินในวันที่ 1 มกราคมของปีใด มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ในปีนั้นและยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน (ภ.บ.ท.5) ต่อเจ้าพนักงานประเมิน ณ สำนักงานเขตที่ดินตั้งอยู่

กำหนดระยะเวลาให้ยื่นแบบแสดงรายการ

1. ในปีแรกที่มีการตีราคาปานกลางของที่ดิน ให้เจ้าของที่ดินหรือผู้แทนยื่นแบบแสดงรายการที่ดิน (ภ.บ.ท.5) ภายในเดือนมกราคมของปี และให้ใช้ได้ทุกปีในรอบระยะเวลาสี่ปีนั้น

2. บุคคลใดเป็นเจ้าของที่ดินขึ้นใหม่ หรือจำนวนเนื้อที่ดินเดิมของเจ้าของที่ดินผู้ใดได้เปลี่ยนแปลงไป หรือเจ้าของที่ดินผู้ใดได้เปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินอันเป็นเหตุให้มีการลดหย่อนที่ดินเปลี่ยนแปลงไป หรือมีเหตุอย่างอื่นทำให้อัตราภาษีบำรุงท้องที่สำหรับที่ดินเปลี่ยนแปลงไป ให้เจ้าของที่ดินผู้นั้นแจ้งเหตุการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวข้างต้นต่อเจ้าพนักงานประเมินภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่มิเหตุแห่งการเปลี่ยนแปลงนั้น ๆ (กรมการปกครอง, 2552: 354)

เอกสารหลักฐานที่ต้องใช้ประกอบการยื่นแบบ

กรณีที่ดินรายใหม่ หรือปีที่มีการตีราคาปานกลาง ให้เจ้าของที่ดินยื่นแบบเสียภาษีภายในเดือนมกราคมของปีที่มีการตีราคาปานกลางที่ดินหรือในรอบระยะเวลา 4 ปี หรือภายใน 30 วัน กรณีที่ได้กรรมสิทธิ์ใหม่หรือเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินใหม่ โดยยื่นแบบ ภ.บ.ท.5 พร้อมสำเนาหลักฐานประกอบการพิจารณา ได้แก่

- โฉนดที่ดิน
- สำเนาทะเบียนบ้าน
- บัตรประจำตัวประชาชน/บัตรข้าราชการ/บัตรพนักงานรัฐวิสาหกิจ/บัตรประจำตัวผู้เสียภาษี
- กรณีเจ้าของที่ดินเป็นนิติบุคคลให้แนบหนังสือรับรองสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท
- หนังสือมอบอำนาจ (กรณีไม่สามารถยื่นแบบได้ด้วยตนเอง พร้อมติดอากรแสตมป์ตามกฎหมาย)

- ใบเสร็จรับเงินการเสียภาษีครั้งสุดท้าย (ถ้ามี) กรณีที่ดินรายเก่า ให้เจ้าของที่ดินชำระเงินค่าภาษีภายในเดือนเมษายนของทุกปี และเพื่อความสะดวก รวดเร็วในการติดต่อ โปรดนำใบเสร็จรับเงินการเสียภาษีครั้งสุดท้ายมาแสดงด้วย (กรมการปกครอง, 2552: 347)

การขอลดหย่อนภาษี

บุคคลธรรมดาซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินแปลงเดียวหรือหลายแปลงที่อยู่ในจังหวัดเดียวกันและใช้ที่ดินนั้นเป็นที่อยู่อาศัยของตน เป็นที่เลี้ยงสัตว์ของตน หรือประกอบกิจการของตนให้ลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ตามเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

ที่ดินในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ลดหย่อนได้ ดังนี้

1. ในท้องที่ที่มีชุมชนหนาแน่นมาก ให้ลดหย่อนหนึ่งร้อยตารางวา
2. ในท้องที่ที่มีชุมชนหนาแน่นปานกลาง ให้ลดหย่อนหนึ่งไร่
3. ในท้องที่ชนบท ให้ลดหย่อนห้าไร่

ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

ท้องที่ใดจะเป็นท้องที่ตาม (1) (2) หรือ (3) ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ที่ดินที่มีสิ่งปลูกสร้าง และใช้สิ่งปลูกสร้างนั้นเป็นสถานการค้าหรือให้เช่าไม่ได้รับการลดหย่อน สำหรับส่วนของที่ดินที่มีสิ่งปลูกสร้างที่ใช้เป็นสถานการค้าหรือให้เช่านั้น

ในกรณีที่บุคคลธรรมดาหลายคนเป็นเจ้าของที่ดินร่วมกัน ให้ได้รับการลดหย่อนรวมกัน ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

การลดหย่อนตามหลักเกณฑ์ในมาตรานี้ ให้ได้รับการลดหย่อนสำหรับที่ดินที่อยู่ในจังหวัดใดจังหวัดหนึ่งแต่จังหวัดเดียว ที่ดินที่ใช้ในการเพาะปลูก ถ้าในปีล่วงมาแล้วการเพาะปลูกในบริเวณนั้นเสียหายมากผิดปกติ หรือทำการเพาะปลูกไม่ได้ด้วยเหตุอันพ้นวิสัยที่จะป้องกันได้โดยทั่วไป ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด (ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร) มีอำนาจพิจารณายกเว้นหรือลดภาษีบำรุงท้องที่ ให้ได้ตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดที่ดินที่ใช้เป็นสุสานและฌาปนสถานสาธารณะ โดยรับประโยชน์ตอบแทน อาจได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ใดเฉพาะที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

เงินเพิ่ม ให้เจ้าของที่ดินเสียเงินเพิ่มนอกจากเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ ในกรณีและอัตรา ดังนี้

1. ไม่ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินภายในเวลาที่กำหนดให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ เว้นแต่กรณีที่เจ้าของที่ดินได้ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินก่อนที่เจ้าพนักงานประเมินจะได้แจ้งให้ทราบถึงการละเว้นนั้น ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละห้าของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่
2. ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินโดยไม่ถูกต้องทำให้จำนวนเงินที่จะต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ลดน้อยลง ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของภาษีบำรุงท้องที่ประเมินเพิ่มเติม เว้นแต่กรณีที่เจ้าของที่ดินได้มาขอแก้ไขแบบแสดงรายการที่ดินให้ถูกต้องก่อนที่เจ้าพนักงานประเมินแจ้งการประเมิน
3. ชี้เขตแจ้งจำนวนเนื้อที่ดินไม่ถูกต้องต่อเจ้าพนักงานสำรวจ โดยทำให้จำนวนเงินที่จะต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ลดน้อยลง ให้เสียเงินเพิ่มอีกหนึ่งเท่าของภาษีบำรุงท้องที่ที่ประเมินเพิ่มเติม
4. ไม่ชำระภาษีบำรุงท้องที่ภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบสี่ต่อปีของ

จำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน ทั้งนี้ไม่นำเงินเพิ่มตาม (1) (2) หรือ (3) มาคำนวณเพื่อเสียเงินเพิ่มตาม (4) ด้วยเงินเพิ่มให้ถือว่าเป็นภาษีบำรุงท้องที่ (กรมการปกครอง, 2552: 115-359)

การชำระภาษี

1. ในปีแรกที่มีการตราค่าปานกลางของที่ดิน ให้ยื่นหลักฐานการแจ้งการประเมิน(ภ.บ.ท. 9) พร้อมชำระเงินภายในเดือนเมษายน กรณีได้รับแจ้งการประเมินหลังเดือนมีนาคมให้ชำระภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการประเมิน

2. กรณีอื่น ๆ ให้ชำระภายในเดือนเมษายนของทุกปี (กรมการปกครอง, 2552: 115-348)

การขอผ่อนชำระภาษี

ถ้าภาษีบำรุงท้องที่ที่ต้องชำระมีจำนวนตั้งแต่สามพันบาทขึ้นไป ผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะขอผ่อนชำระเป็นสามงวด งวดละเท่า ๆ กันก็ได้ โดยแจ้งความจำนงเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนครบกำหนดเวลาชำระภาษี และให้ชำระงวดที่หนึ่งก่อนครบกำหนดเวลาชำระภาษี งวดที่สองภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันสุดท้ายที่ต้องชำระงวดที่หนึ่ง งวดที่สามภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันสุดท้ายที่ต้องชำระงวดที่สอง (กรมการปกครอง, 2552: 354)

ในกรณีที่มิควินิจฉัยอุทธรณ์หรือมีคำพิพากษาถึงที่สุดของศาล ให้มีการลดจำนวนเงินที่ได้ประเมินไว้ให้แจ้งผู้มีหน้าที่เสียภาษีทราบโดยเร็ว เพื่อมาขอรับเงินคืนโดยยื่นคำร้องขอคืนภายใน 1 ปี นับแต่วันที่ได้รับการแจ้ง

ผู้ใดเสียภาษีบำรุงท้องที่โดยไม่มีหน้าที่ต้องเสียหรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสียผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินคืนโดยยื่นคำร้องขอคืนภายใน 1 ปี นับแต่วันที่ได้เสียภาษี

การเร่งรัดภาษีค้างชำระ

ภาษีบำรุงท้องที่จำนวนใดที่เจ้าพนักงานประเมิน ได้แจ้งหรือประกาศการประเมินแล้ว ถ้ามิได้ชำระภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือเป็นภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระ ซึ่งทรัพย์สินของผู้ค้างชำระ อาจถูกยึดอายัดหรือขายทอดตลาด เพื่อนำเงินมาชำระภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระ (กรมการปกครอง, 2552: 356)

การอุทธรณ์

เจ้าของที่ดินมีสิทธิอุทธรณ์ได้ 2 กรณี คือกรณีไม่เห็นพ้องด้วยกับราคาปานกลางของที่ดิน และกรณีที่ได้รับการประเมินภาษีบำรุงท้องที่แล้วเห็นว่าการประเมินนั้นไม่ถูกต้องการยื่นอุทธรณ์ให้อุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร โดยยื่นต่อเจ้าพนักงานประเมินภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

1. ในกรณีที่เจ้าของที่ดินไม่เห็นพ้องด้วยการตีราคาปานกลางของที่ดินที่คณะกรรมการตีราคาปานกลางของที่ดินได้พิจารณากำหนดไว้ตามประกาศ เจ้าของที่ดินมีสิทธิอุทธรณ์การตีราคาปานกลางของที่ดินได้ภายใน **30** วันนับจากวันที่ได้มีการประกาศราคาปานกลางของที่ดิน

2. ในกรณีที่เจ้าของที่ดินได้รับแจ้งการประเมินภาษีบำรุงท้องที่แล้วหากเห็นว่าการประเมินไม่ถูกต้องก็สามารถอุทธรณ์การประเมินได้ภายใน **30** วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน

ทั้ง 2 กรณีดังกล่าวนี้ให้อุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร โดยยื่นต่อเจ้าพนักงานประเมิน ณ สำนักงานเขตท้องที่ที่ดินตั้งอยู่ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ตามที่เจ้าของที่ดินยื่นมาแล้วแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์และเจ้าพนักงานประเมิน และผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครต่อศาลภายใน **30** วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครยกอุทธรณ์ด้วยเหตุที่ผู้อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกหรือไม่ยอมให้ถ้อยคำโดยไม่มีเหตุอันสมควร

การอุทธรณ์ไม่เป็นการทุเลาการเสียภาษีบำรุงท้องที่ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครให้รอคำวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือคำพิพากษาของศาล ดังนั้น แม้จะยื่นอุทธรณ์เจ้าของที่ดินก็ต้องชำระภาษีบำรุงท้องที่ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด หากผลการอุทธรณ์จะต้องคืนเงินภาษีบำรุงท้องที่ก็ยื่นคำร้องขอรับเงินคืนได้ (กรมการปกครอง, 2552: 359)

บทกำหนดโทษ

1. ผู้ใดโดยรู้อยู่แล้วหรือจงใจแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ให้ถ้อยคำเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงเพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีบำรุงท้องที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

2. ผู้ใดจงใจไม่มาหรือไม่ยอมชี้เขตหรือไม่ยอมแจ้งจำนวนเนื้อที่ดิน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

3. ผู้ใดขัดขวางเจ้าพนักงาน ซึ่งปฏิบัติการตามคำสั่งผู้ว่าราชการจังหวัดที่ให้เข้าไปทำการสำรวจที่ดินหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดจำนวนเนื้อที่ดินในการยื่นแบบแสดงรายการที่ดินแทนเจ้าของที่ดิน หรือผู้ใดขัดขวาง นายอำเภอ หรือนายกเทศมนตรี ในการปฏิบัติการตามหน้าที่เพื่อเร่งรัดภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระ โดยกระทำการเพื่อไม่ให้ นายอำเภอ หรือนายกเทศมนตรี เข้าไปที่ดินหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องแก่การจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ ภายหลังจากที่เจ้าของที่ดินหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของนายอำเภอหรือนายกฯ เพื่อมาให้ถ้อยคำ หรือส่งบัญชี หรือเอกสารมาตรวจสอบและในกรณีเจ้าของที่ดิน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องไม่ทำตามคำสั่งที่ให้ปฏิบัติการทำที่จำเป็น

เพื่อประโยชน์ในการเร่งรัดภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระ หรือผู้ใดขัดขวาง เจ้าพนักงานประเมินในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อเข้าไปในที่ดินหรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องแก่การจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ของผู้มีหน้าที่เสียภาษี ในเวลากลางวันหรือเวลาทำการ เพื่อสอบถามบุคคล ตรวจสอบ ตรวจสอบบัญชี หรือเอกสาร หรือยึด อาศัยบัญชี หรือเอกสาร เพื่อให้ทราบว่าผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ปฏิบัติถูกต้องตามพระราชบัญญัติหรือไม่ผู้ใดขัดขวางกรณีดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

4 ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งนายอำเภอหรือนายกเทศมนตรี ในการปฏิบัติตามหน้าที่เพื่อเร่งรัดภาษีบำรุงท้องที่ค้างชำระ ซึ่งได้ให้เจ้าของที่ดินหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือส่งบัญชี หรือเอกสารมาตรวจสอบ หรือเจ้าของที่ดินหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามเท่าที่จำเป็น เพื่อประโยชน์ในการเร่งรัดภาษีบำรุงท้องที่หรือผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานประเมินที่มีหนังสือสั่งให้ผู้มีหน้าที่ที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง มาให้ถ้อยคำหรือส่งบัญชีหรือเอกสาร มาตรวจสอบ หรือผู้อุทธรณ์หรือบุคคลใด ๆ ฝ่าฝืนคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัด ที่มีหนังสือเรียกเพื่อมาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารอันควรแก่เรื่องมาแสดงในการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ใดฝ่าฝืนต่อคำสั่งกรณีดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

5 ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้านายอำเภอ หรือนายกเทศมนตรี แล้วแต่กรณีเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุก ให้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนดค่าปรับได้ เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่นายอำเภอหรือนายกเทศมนตรีกำหนดภายในสามสิบวัน คดีนั้นเป็นอันเสร็จเด็ดขาดถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้ว ไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีต่อไป (กรมการปกครอง, 2552: 360)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล นางสาวสมฤทัย มานิตย์
วัน เดือน ปีเกิด 7 สิงหาคม 2525
ที่อยู่ 161 หมู่ 7 ตำบลท่าข้าม อำเภอค่ายบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี 16150
การศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี
สาขาวิชาการบัญชี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ปี พ.ศ. 2554
ประสบการณ์ทำงาน พ.ศ. 2551- พ.ศ. 2554 ครู วิทยาลัยการอาชีพเวียงเชียงรุ้ง จังหวัดเชียงราย
พ.ศ. 2554- ปัจจุบัน ครู วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี
สถานที่ติดต่อ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี ตำบลบางพุทรา อำเภอเมือง จังหวัดสิงห์บุรี
16000
หมายเลขโทรศัพท์ 0-8517-12525
E-Mail address p_plesingtc2@hotmail.com

